

τό κίνημα

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ 40ον

Προορισμός του Έλληνα εἰς τὸν κόσμον
αὐτόν, ἦ το καὶ εἶναι εἰς κάθε ἐποχὴν
σήμερα καὶ αὖριον ὁ ἐξανθρωπισμός
τῆς οἰκουμένης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Χαρακτηριστική

ὄψις

τοῦ ὀλετῆρος

...

τῆς Κύπρου

κ. Μ. Μούσκου.

('Εδημοσιεύθη στὴν ΕΣΤΙΑ

Αὐγούστου 1973.)

ΔΗΜ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1970

Δρχ.150

ΣΠ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑΣ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΤΡΙΤΙΑΣ
74-77

ΑΘΗΝΑΙ 1977

6p. 300

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ»

ΑΦΙΣΣΑ

Ἡ δευτεριά ἀπολείπεται πάντα μετὰ τὸ αἷμα !
Ἡ ἀδράνεια καὶ ὁ φιλοδοξομανεὶς εἶναι ψευδισμοὶ
καὶ τοιαῦτα ΣΑΠΙΛΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ καὶ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ...
... Ἐπειτα βλεπὶ γὰρ νέους ἀγνώστους καὶ γὰρ νέες
ἐλπίδες τῆς παρούσης ἀνέμῃ καὶ αὐτὴν ἡλικίαν
ἢ ἡλικίας μας.

Ε Ο Π Α

ΑΡΧΗΤΟΣ - ΔΙΕΥΝΗΣ

Δρχ. 20

ΑΦΙΣΣΑ

οἱ Γόρδιοι δεσμοὶ
δὲν λύονται
ΚΟΒΟΝΤΑΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Δρχ. 50

ΤΟ κίνημα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Περίοδος Α' ΕΤΟΣ Β' 1977

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

- ΟΙ εκδόσεις 3

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

- Άνάγκες και προϋποθέσεις 4

ΤΟΞΟΒΟΛΕΣ

- Ιούλιος 1974: Τό Συμπόσιον 5

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

- Διεθνισμός 6

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

- 'Η σιωπή των συνενόχων 7
- Ένα έγγραφο που απαγόρευσε
ή Κυβέρνησις κ.κ. Καραμανλή —
Μαύρου — Τσάτσου και ΣΙΑ 8
- Αντί της Κύπρου... Χιλή! 10
- "Ωφείλα να έχω το θάρρος 19

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

- Χρονικόν 'Επιστρατεύσεως 1974 11
- ΟΙ 'Ορδές του «'Ατίλα» πατούν
την Κύπρο μας 17
- 'Αποκλειστικό Ντοκουμέντο 22
- Αυτός είσαι κ. Μούσκο 23

Υπεύθυνος Τυπογραφείου 'Ιω. Θ. Βράκας
Κομνηνών 5 — Τηλ. 6433293

Τά πάθη και η Ανάστασις

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Είμαστε μάρτυρες αδιάφοροι, ανήμποροι ή λυσσα-
λέοι της σημασίας και της έρμηνείας που έχουν πάρει
οι 'Εκδόσεις στο «Κράτος της Δημοκρατίας του 74»,
αλλά και γενικώτερα στην Δύσι, κάτω από το πέλας
των 'Αρνητικών Κατεστημένων που κυβερνούν.

Παντού, τρία «συγκροτήματα» μονοπωλούν την
πνευματική τροφή των νέων και νεαρών βλαστών
της Κοινωνίας μας: Οι νεοκλασμένοι διανοούμενοι —
παρανοούμενοι, τα Κομμουνιστικά Κόμματα και οι
Λαθρέμποροι του Πνεύματος!

Δηλητηριάζουν συστηματικά και μεθοδικά όλες τις
ήλικιες, από την βρεφική (με δηλητηριασμένα «παι-
δικά» παραμύθια) ως την φοιτητική και την έπαγ-
γελματική με τις επίπλαστες και τεχνητές άνοησιες
των μαρξιστικών μπουρδολόγων...

Αυτοί τουλάχιστον το κάνουν λίγο ή πολύ συνειδη-
τά. Οι Λαθρέμποροι του Πνεύματος όμως, με τις
«'Εγκυκλοπαίδειες», τις «'Ιστορίες» και τα εκατομμύ-
ρια «Τεύχη», είναι οι πιο κατάρτυστοι πωληταί των
ιερών και όσιων, ή και της άπλης ιστορικής αλήθειας
και στοιχειώδους αντικειμενικότητας!

"Ας μην εκπλαγούν όταν, στο Νέο Κράτος, το Κρά-
τος της 'Αναγεννήσεως, οι εκδόσεις κάθε είδους
αποτελέσουν αποκλειστικά και μόνο δικαίωμα και
καθήκον του 'Εθνικού Κράτους. Κι ως μην νόμισουν
ότι θα μπορούν να φωνάξουν ότι τούτο είναι... στο-
ταδιστικό και «αντιδημοκρατικό»! Στις δικές τους
«δημοκρατίες», είναι το σύστημα που επικρατεί.

Μας το επέβαλαν... Θα το υποστούν....

ΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ»

- Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται υπό συντακτική επιτροπή
Υπεύθυνος σύμφωνα με τό νόμο: κ. Κ Χατζησταύρου
- ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ετήσια) Δρχ. 500
(εξάμηνη) Δρχ. 250
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: δοχ. 25. (12)
- ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δρχ. 20.

- ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλείο,
"ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ", 'Ιννοκράτους 112,
τηλ. 3634932 ΑΘΗΝΑΙ
- ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ, διά
συνδρομές πρέπει να αποστέλλονται στη
διεύθυνσι του βιβλιοπωλείου.

Ἀνάγκες καὶ προϋποθέσεις

Τρία χρόνια «δημοκρατίας τοῦ 74» ἤρκεσαν γιὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὄχι μόνο ὅτι ἡ Χώρα ἔχασε ἓνα ὁκὸμη τραῖνο, ἀλλὰ ὅτι πῆρε καὶ τὸ κάρρο τῆς ὀπισθοδρομῆσεως!

Γεννημένη ὑπὸ συνθήκες ποὺ ἀποκρύπτονται ἐπιμελῶς, εἶναι αἰχμάλωτη τῆς ἐπώασεώς της! Ἡ καλλιέργεια τοῦ μίσους κατὰ κάθε ἐθνικῆς ἐκφράσεως καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως, ἡ παράδοσις τῆς Παιδείας καὶ τῶν ἐκφράσεων τοῦ Πνεύματος στοὺς Σλαβομπολσεβίκους καὶ τοὺς πληρωμένους ἢ καιροσκοποὺς καὶ σαλταδόρους τῆς εὐκαιρίας συνοδοιπόρους, ἡ δημαγωγία καὶ ἡ ἀποφυγὴ εὐθυνῶν, ἡ ἀλλοπρόσαλλη οἰκονομικὴ πολιτικὴ, εἶναι τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς περιόδου αὐτῆς...

Τὰ ἀποτελέσματα, σὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς εἶναι τραγικά. Ὅσο καὶ ἂν ἀποκρύπτονται ὁκὸμη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι, ποὺ «θριαμβολογεῖ» κατὰ ἀνεπίτρεπτο καὶ γιὰ στοιχειώδη σοβαρότητα τρόπο, τὰ ἐπακόλουθα θὰ πληρωθοῦν πολὺ ἀκριβὰ καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες. Ἡ πτώσις τῶν ἐπενδύσεων, ἡ ἀλόγιστη αὐξήσις τῶν παρεχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὑπηρεσιῶν (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΛΤΑ κ.ο.κ.) ἔδωσαν τὸ σύνθημα καὶ τὸ παράδειγμα, ἐνῶ ἡ ἀνόητη πτώσις τῆς δραχμῆς ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἔλλειψις ὁποιουδήποτε ἐλέγχου στοὺς μεσάζοντας καὶ τὰ παράσιτα, ἔκαμαν τὸν τιμάρημο νὰ γίνῃ ἐξοντωτικὸς γιὰ τὶς λαϊκὲς τάξεις.

Φυσικὸ ἐπακόλουθο εἶναι, ὅτι μιὰ τεράστια μάζα τῆς Ἑθνικῆς Παρατάξεως ὄχι μόνο δὲν ἀναγνωρίζεται πλέον στὸ κυβερνὸν κόμμα, ἀλλὰ καὶ φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ σκέπτεται νὰ δώσῃ «ψῆφο ἐκδικήσεως», νὰ ψηφίσῃ δηλαδὴ τὴν ἀρ' ὀστερὴν παράταξι, σὲ μιὰ ἀπελπισμένη προσπάθεια νὰ ἀφυπνισθῇ τὸ Ἕθνος μέσω τοῦ χάους!

Ἡ «θέσις» αὕτὴ δὲν εἶναι οὔτε σωστή, οὔτε πρέπουσα. Εἶναι ὅμως πιθανὴ καὶ ἴσως μοιραία, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρξῃ πολιτικὸς ὀργανισμὸς ποὺ νὰ ἐκφράζῃ τὴν ἀφύπνισι τοῦ Ἕθνους.

Ὑπάρχουν δυστυχῶς πολλὰ στοιχεῖα ποὺ ἐργάζονται ἐναντίον τῆς ἀναγκαίας αὐτῆς ἐξελίξεως:

α) Ἡ Κυβέρνησις, ποὺ χρησιμοποιεῖ κάθε θεμιτὸ ἢ ἀθέμιτο μέσον γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ ἐνδεχόμενο αὐτό. Ἐλέγχοντας τὸ Κράτος, τὰ χρήματα καὶ τὸν τύπο, ἔχει ὀποδυθῇ σὲ μιὰ συνεχῆ ἐκστρατεία τρομοκρατίας κατὰ ὁποιουδήποτε ἐθνικόφρονος ἢ ἐθνικιστικοῦ στοιχείου. Ἐφευρίσκει φανταστικὲς κατηγορίες γιὰ «συνωμοσί-ες»... Προκαλεῖ συνεχῶς «προβοκάτσιες», τὶς ὁποῖες φορτώνει ὁμέσως στὴν ἐθνικὴ παράταξι, μὲ χεῖμαρρο λάσπης καὶ συκοφαντίας χωρὶς κανένα στοιχεῖο... Μὲ ὑποσχέσεις, ἀπειλές, συκοφαντία, τρομοκρατία, διώξεις αὐθαίρετες καὶ — τελευταῖα — μὲ τὸν γνωστὸ «πόλεμο νεύρων» περὶ ἐκλογῆς ἀγωνίζεται μὲ ἀπελπισία νὰ ἀποφύγῃ τὴ δημιουργία ἀντιπάλου παρατάξεως. Ξέρεῖ ὅτι ὁ Λαὸς δὲν τὴν θέλει. Ἐλπίζει ὅτι θὰ τὸν περιορίσῃ στὴν ἔλλειψι ἐκλογῆς ἄλλης ἀπὸ τὴν δική της!

β) Οἱ ἴδιοι οἱ πολιτευταὶ τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως, ποὺ προσπαθοῦν ὅλοι νὰ «τραθήξουν τὴν κουβέρτα» ἀπάνω τους καὶ νὰ ἐμφανισθοῦν ὁ καθένας μὲ τὸ «δικό του» κόμμα ἢ ὁμάδα, ἐλπίζοντας στὴν μερίδα τοῦ λέοντος, τὴν ὥρα τῶν λογαριασμῶν!

Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἔχουν τὴν «ἔξωθι μαρτυρίαν». Ἄλλοι δὲν ἔχουν τὸ θάρρος τῆς γνώμης τους καὶ μερικοὶ δειλιάζουν. Τέλος, ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ μεθοῦν μὲ λόγια καὶ παίρνουν τὶς ἐπιθυμίες τους γιὰ πραγματικότητες, χωρὶς νὰ ὑπολογισθοῦν καὶ ἐλάχιστοι ποὺ ἐλπίζουν ἀπλῶς στὸν ἐκβιασμὸ πρὸς τὴν κυβερνητικὴν παράταξι γιὰ προσωπικὸ τους ὄφελος!

Βέβαια ὅλοι αὐτοί, οἱ εἰρηνικοί, εἶναι μειοψηφία. Καὶ εἶναι ἐπίσης βέβαιο ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀντικειμενικοὶ λόγοι, γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑθνικὴ Παρατάξις θὰ ἐμφανισθῇ ὁπωςδήποτε...

Ὑπάρχουν βασιλεῖς χωρὶς θρόνο. Θρόνοι χωρὶς βασιλέα δὲν ὑπάρχουν, λέει ἓνα παλαιὸ γνωμικόν.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ μάζα αὕτὴ τῆς Ἑθνικῆς παρατάξεως ποὺ ζητεῖ τὴν στέγη της, εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἡ στέγη. Τὸ 31% τῆς βασιλικῆς παρατάξεως (ποὺ σήμερα εἶναι ἄγνωστο πόσο ἔχει αὐξηθῇ καὶ τὸ 15% τῆς ἄκρας δεξιᾶς, καθὼς καὶ οἱ συνδυασμοὶ τῶν δύο μὲ τοὺς ἀμέτρητους δυσαρεστημένους, δημιουργοῦν ἓνα ὑπόβαθρο, ποὺ ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦταν τόσο δελεαστικό!

Το ξοβολές

Ιούλιος 1974 : Τὸ Συμπόσιον

Λόγω τοῦ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ στὸ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 1974 καὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ ΑΤ-ΤΙΛΑ δὲν δημοσιεύονται στὸ παρὸν τεῦχος τὰ ἄρθρα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, Γράμματα καὶ τέχνες, κινηματικά, χρονογράφημα, καθὼς καὶ ἡ κίνησις τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ ἐπόμενο θὰ συνεχισθῇ ἡ δημοσίευσις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων.

Καρκαδοκεῦσαν οἱ «ληστὲς».

Ἀδημονεῦσαν οἱ «διεφθαρμένοι».

Γρύλλιζαν οἱ «χαφιέδες».

Πηγαινοέρχονταν οἱ «ραβασάκηδες».

Περίμεναν οἱ «πανηλίθιοι».

Ὀνειρευόντουσαν τὴν μεγάλη ὥρα, τὴν «πρόσκλησι σὲ γεῦμα», καὶ περίμεναν τὶς τελευταῖες «τακτοποιήσεις» τοῦ οἰκοδεσπότη στὰ «διεθνῇ μαγειρεῖα».

Καὶ ἦλθε ἡ μεγάλη «ὥρα» καὶ ἔτρεξαν «ὄλοι» μὲ πρόσκλησι ἢ ὄχι.

«Νομοθέτες» οἱ ξιπασμένοι.

«Διοικοῦντες» οἱ φετιχιστὲς καὶ οἱ ὑποκριτὲς.

«Ἰδιαιτεροὶ» οἱ χαφιέδες.

«Ἡρωες» οἱ ραβασάκηδες.

«Πρώτοι» στὴν τάξι οἱ πανηλίθιοι.

Καὶ ἄρχισε τὸ «Μεγάλο Φαγοπότη».

Ἐξω οἱ «Ἀττίλεις» ἔσφαζαν «δούλους».

Ἐσφαζαν τοὺς «Μάτσηδες», τοὺς «Καρκαολῆδες», τοὺς «Δημητρίου» καὶ τοὺς «Αὐξεντίου».

Ὅλοι τοὺς ἀδέλφια!..

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΡΗΣ

Προέχει πάντως ἡ σωτηρία τοῦ Τόπου ἀπὸ τοὺς ὀλετῆρες τῆς «ἐθνοσωτηρίας τοῦ 74»...

Προέχει ἡ ἀναζήτησις τῶν πραγματικῶν εὐθυνῶν τοῦ Ἰουλίου 74 καὶ ἡ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν ἐνόχων τοῦ δράματος τῆς Κύπρου...

Προέχει ἡ διακοπὴ — ἡ βιαία διαμονή — τῆς Σλαβομπολσεβικικῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῶν πλοκάμων ποὺ τὶς ἐπέτρεψε νὰ δημιουργήσῃ ἡ «δημοκρατία τοῦ 74»...

Προέχει ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου στὸ Αἰγαῖο καὶ στὴν Κύπρο...

Προέχει ἡ προετοιμασία τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους γιὰ τὶς μεγάλες στιγμὲς τῆς κρίσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ποὺ ἔρχονται ὀλοταχῶς...

Οἱ προσωπικὲς μακροφιλοδοξίες καὶ οἱ σαλταδορισμοὶ πρέπει νὰ μποῦν στὸ ἐρμάριο.

Ὁ λ ο ι , σ τ ρ α τ ι ῶ τ ε ς τ ο ὦ ἔ θ ν ο υ ς , ἐ ν α ν τ ῖ ο ν τ ῶ ν ὀ λ ε τ ῆ ρ ω ν τ ο υ ... Ἐ κ ε ῖ θ ἄ φ α ν ῇ ἡ ἀ ξ ί α τ ο ὦ κ α θ ε ν ὄ ς !

ΚΑΘΕ 1η

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΚΑΙ 15

Τò νόημα πού έχει ó διεθνισμός στην έποχή μας, άποτελεί σίγουρα άπόδειξι και έκφρασι τοú παραλογισμού, τής παρακμής και τής καταρρεύσεως. Οί περισσότεροι άπ' αúτους πού σέ μιá στιγμή θά ύποστηρίζουν τόν διεθνισμό, δέν είναι σέ θέσι νά προσδιορίσουν την φύσι του, νά δώσουν μιá ίκανοποιητική έρμηνεία τοú όρου. Ώρισμένες φορές ή σύγχισι είναι τόσο έντονη πού ύποστηρίζουν τελείως αντίθετες έννοιες και πού πολλές φορές προσπαθούν νά συμβιβάσουν τά άσυμβίβαστα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό σημείο είναι ή έκμετάλλευσι τοú όρου. Ή προπαγανδιστική έκμετάλλευσι με σκοπό νά κερδηθούν πολιτικά ώφέλη. Ή άκόμα και νά έξυπηρετηθούν ξένα έθνικά συμφέροντα!

Άποτελεί χρέος μας λοιπόν νά παρουσιάσουμε την άντικειμενική πραγματικότητα, έστω και άν αúτη δυσχερεστήση ώρισμένους.

Ή άρχική τοποθέτησι τοú ζητήματος άπό τούς διεθνιστές είναι ή έξης: Πρέπει νά τερματισθή ó διαχωρισμός τής ανθρωπότητας σέ κράτη. Πρέπει νά έξαλειφθούν οί έθνικές διακρίσεις και νά άποτελέση óλόκληρος ó κόσμος μιá κοινότητα, χωρίς ανταγωνισμούς και πολέμους. Νά καταργηθούν τά σύνορα και ó κόσμος νά άποτεληται όχι άπό "Έθνη, αλλά άπό άτομα. Κάθε άνθρωπος νά ζή για τόν εαυτόν του. Τότε, λέγουν οί διεθνιστές, θά ύπάρξη στόν κόσμο ή ειρήνη και ή άδελφοσύνη.

Τοú Κώστα Χατζησταύρου

"Έχουν όμως σχέση με την αλήθεια τά προηγούμενα; Άνταποκρίνονται στην άντικειμενική πραγματικότητα;

Οί διεθνιστάι διατείνονται ότι ή ανθρώπινη φύσι είναι ευμετάβλητη και ευπλαστη. Έχει άπερίοριστη δύναμι θετικής ανάπτυξεως και δέν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο, πού νά άποτελή εμπόδιο στην πραγματοποίησι τής «Καλής κοινωνίας» τών λιμπεραλιστών ή τής «άταξικής κοινωνίας» τών κομμουνιστών — διεθνιστών. Ύποστηρίζουν ότι τά εμπόδια όφείλονται στην άγνοια και στούς κακούς κοινωνικούς θεσμούς πού ύπάρχουν στίς σημερινές κοινωνίες.

Πόσες ψευδαισθήσεις όμως κρύβονται πίσω άπό τίς προθήκες τών διεθνιστικών άπόψεων; Πόσες πλάνες και πόσο σημαντική άγνοια τών σημερινών έπιστημονικών άντιλήψεων; Πόση άσχημη είναι ή θέση τών διεθνιστών όταν έρχεται ή στιγμή τής αλήθειας και τής πραγματικότητας;

Ή ανθρώπινη φύσι περικλείει στοιχεία ευμετάβλητα αλλά πάντοτε μέσα στα όρια πού καθορίζουν οί κληρονομικές της καταβολές. «Ό άνθρωπος κληρονομεί μιάν óλόκληρον συγχορδιάν ιδιοτήτων. Ένα τμήμα αúτων

— και κυρίως οί πνευματοψυχικές ιδιότητες — ύφίστανται κατά τοúτο την επίδρασι τοú περιβάλλοντος, κατά πόσον δηλαδή δίδεται ή δυνατότης νά παιχθή óλόκληρος ή σειρά τών συγχορδιών και πώς. Τά στοιχεία όλων των ανθρώπινων ιδιοτήτων, είτε σωματικής — φυσιολογικής είτε πνευματικής — ψυχικής φύσεως είναι, περιλαμβάνονται εις έν κληρονομικόν άποθεματικόν». Δηλαδή έκτός άπό την άγνοια και τούς κακούς κοινωνικούς θεσμούς, πού λέγουν

Ό Έθνικισμός δέχεται την πρόοδο, καλλιεργεί την έξέλιξι τής Έπιστήμης και ένσωματώνει τά πορίσματά της μέσα στην ιδεολογία του.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Μιά άνάλυσις τοú Κώστα Χατζησταύρου στό έπόμενο τεύχος.

οί διεθνιστές, ύπάρχουν στοιχεία τά όποια όφείλονται στην βιοψυχική, ήθικη και διανοητική δομή τοú ανθρώπου.

Έπίσης ύπάρχουν στοιχεία τά όποια όφείλονται στίς συνθήκες τοú περιβάλλοντος και τούς φυσικούς νόμους. Μάλιστα τó σπουδαιότερον έκ τών άναφερθέντων είναι ή βιοψυχική δομή τοú ανθρώπου.

Άπάντησι στίς άπόψεις τών διεθνιστών άποτελεί ή πράξι και ή πραγματικότητα. Διότι ύπάρχουν κράτη τά όποια, έστω και θεωρητικά, έχουν ιδεολογικά ταχθή υπέρ τοú διεθνισμού. Πώς όμως έχει χρησιμοποιηθή ó διεθνισμός άπό αúτους; Δυστυχώς για τούς άφελείς διεθνιστές χρησιμοποιήθηκε μόνο για προπαγανδιστικούς σκοπούς με στόχο τά Έθνικά τους συμφέροντα.

Άλλά άς δεχθούμε την οúτοπία, νά πάψουν νά ύπάρχουν οί Έθνικές διακρίσεις και νά άποτελέση όλος ó κόσμος μιá κοινότητα. Ποιός θά είναι τότε ó κοινός συνεκτικός δεσμός; Τι θά συνδέη τότε τούς ανθρώπους μεταξύ τους; Άρκει ή ύπαρξι ενός οικονομικού συμβολαίου, για νά έξυπηρετούνται οί έμπορικές σχέσεις, και ή δημιουργία ενός οικονομικού συνεταιρισμού; Κανείς δέν είναι σέ θέση νά πò ύποστηρίξη αúτό. Άλλά και άν άκόμη έπιχειρηθή θά πάψουν νά ύπάρχουν οί ανθρώπινες φυλές και οί φυσικές διαφοροποιήσεις; Όπωσδήποτε όχι. Ό πλ έον άνθρωπος σύνδεσμος, φυσικό δημιούργημα και πραγματικότητα, είναι ή φυλή, ή φυσική κοινότης. Και άκόμα πιό άπλά είναι ή κοινή καταγωγή, οί κοινές ψυχικές, ψυχολογικές, πνευματικές και σωματικές ιδιότητες, με τά ήθη, τίς παραδόσεις τόν κοινό τρόπο σκέψεως. Κάτι περισσότερο λατύνει άπό αúτά πού ίσχυρίζονται οί διεθνιστές.

Η ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΟΧΩΝ

‘Η άπίστευτη υπόθεση της «δίκης» τού ξενοδοχοναύρχου και της «Έστίας», φωτίζει με σκληρό προβολέα το παραπέτασμα με το όποιο οι κρατούντες προσπαθούν να κρύψουν τα λίγο ή πολύ γνωστά και λίγο ή πολύ άγνωστα τραγικά γεγονότα της Κύπρου και τα «μυστικά» της ανόδου της «Δημοκρατίας του 74»...

‘Ενας ναύαρχος — πού έγινε ξενοδόχος (!) — κατηγορεί μια έθνικόφρονα έφημερίδα, χωρίς να καταλαβαίνει ότι ο ίδιος είναι υπόλογος τού ‘Εθνους για την άχαροκλήρη — έπίσημα — «δράση» του, το 1974...

Μια δημαγωγική και περίεργη έφημερίδα φιλοξενεί τις κατηγορίες...

‘Ενας δημοσιογράφος πού

δημιουργήθηκε στην 7ετία (και γι’ αυτό ακριβώς αμείλικτος έχθρός της!) καταγγέλλει μέσα στο δικαστήριο ότι ο ίδιος ο υπουργός Δικαιοσύνης τού άπηγόρευσε να φέρη την απόδειξη των λόγων της συνεντεύξεως τού ναύαρχου — ξενοδόχου!...

Και μπροστά στην κατάφωρη αυτή επέμβαση τού υπουργού για παρεμπόδιση τού έργου της Δικαιοσύνης, τί γίνεται;

Διαμαρτύρεται ο Πρόεδρος και αναβάλλει διακόπτοντας την δίκη;

‘Οχι! ‘Απαλλάσσει άπλως τόν κατηγορούμενο λόγω... άμφιβολιών και σιωπῶ!

Διαμαρτύρεται ή ‘Αντιπολίτευση, πού τόσες φορές έχει «άγανακτήσει» για τις παρεμβάσεις της Κυβερνήσεως στην Δι-

καιοσύνη... όταν δέν την συνέφεραν οι αποφάσεις της;

‘Οχι!... Σιωπῶ και δέν ένοχλείται καθόλου...

Διαμαρτύρεται ο Τύπος, πού τόσο πολύ «υπερασπίζει τις δημοκρατικές ελευθερίες»;

‘Οχι!... Σιωπῶ και άγνοεί τό γεγονός!

‘Η απόδειξη της συνενόχης όλων, στην σιωπή τουλάχιστον, είναι παταγώδης πλέον...

Γιατί άραγε; Πόσα και τί φοβερὰ έχουν να κρύψουν οι «Ηρακλείς της Δημοκρατίας»;

‘Όσα τούς καταμαρτυρούν και τα γνωστά και πάντα... κλειδωμένα στην Βουλή ‘Αρχεία της ΕΣΑ;

Λαέ, πότε θα ξυπνήση ή όργή σου;

Διεθνισμός

Με όσο καλή πρόθεση και άν δη κανείς τα συνθήματα τού διεθνισμού θα φθάση στο συμπέρασμα ότι είναι άφελή, στερούνται ουσίας και είναι έξω από την πραγματικότητα.

‘Η θέσι μας λοιπόν άπέναντι στον διεθνισμό είναι σαφέστατα αντίθετη. Πιστεύουμε ότι ή άποκοπή τού ανθρώπου άπ’ τό φυσικό του περιβάλλον και ή έξατομίκευσή του με την διαστολή πού επιφέρει ο διεθνισμός, άποτελούν διαστροφή. ‘Ο διεθνισμός μάχεται με την ψυχή των λαών και ποτέ δέν πρόκειται να άναδειχθή νικητής.

Ποίες είναι όμως οι συνέπειες της άρνήσεως τού διεθνισμού; Πρόκειται να άπομονωθούμε, να γίνουμε έσωστρεφείς και να διακόψουμε τις έπαφές με τούς άλλους λαούς; Αυτό δέν άνταποκρίνεται ούτε στις προθέσεις, ούτε στον χαρακτήρα μας, ούτε πολύ περισσότερο στην ιστορική άποστολή τού ‘Ελληνισμού, στην όποία πιστεύουμε. Διότι ο ‘Ελληνισμός είναι άπό τήν φύσιν του έξωστρεφής και φωτοδότης και έξανθρωπιστής. Αυτό πού μαχόμεθα είναι ή ξενομανία. ‘Ο μιμητισμός πού δέν άνταποκρίνεται στην ψυχοσύνθεσι τού λαού μας. ‘Η έπίκλησι των ξένων για την σωτηρία μας. ‘Αλλά έπίσης μαχόμεθα και την ξενοφοβία. Την δογματική και χωρίς μελέτη άπόρριψι των προόδων των άλλων λαών. ‘Ο ‘Εθνικισμός παρίσταται αντίθετος και πολέμιος τού διεθνισμού, πιστεύει ότι οι μορφωτικές, πολιτιστικές και

έπιστημονικές σχέσεις μεταξύ των λαών είναι άπαραίτητες. ‘Αρνείται όμως με όλη τη δύναμή του την έξάρτησι και την προσβολή της ‘Εθνικής ‘Ανεξαρτησίας και άξιοπρεπείας. Στο σημείο αυτό βρίσκεται ή σωστή τοποθέτησι τού ζητήματος.

Αυτό πού έχει προωρήσει επικίνδυνα είναι ή διεθνιστική προπαγάνδα. Δέν διστάζουν να διαστρεβλώνουν και να πλαστογραφούν την ιστορία και την πραγματικότητα. Παράδειγμα ο ‘Εθνομάρτυς Ρήγας Φερραίος. Σχετικά με τό παράδειγμα αυτό ο Κ. Σαρδελής στο βιβλίο του «Συναξάρι τού Γένους» γράφει: «‘Η προσπάθεια να δώσουν στο έργο και στους άγώνες τού έθνομάρτυρα Θεσσαλού, διεθνιστικό χαρακτήρα, άναθεμαίνεται κάθε φορά πού οι έχθροι τού Γένους άνατρέχουν στο παρελθόν, όπου, άφου ληλατήσουν και πλαστογραφήσουν την ιστορία, επανέρχονται για να έξυπηρετήσουν τις προπαγανδιστικές τους άνάγκες εκείνης της στιγμής». Πιο κάτω, στο ίδιο βιβλίο ο κ. Κ. Σαρδελής φθάνει στο συμπέρασμα: «Κι’ άπ’ αυτή την πλευρά ο ‘Εθνομάρτυρας Θεσσαλός είναι ένας ‘Εθνικιστής ως τό κόκκαλο...».

Είναι θάβαιο ότι ο διεθνισμός δέν έχει σοβαρά στηρίγματα. ‘Η προπαγανδιστική προσβολή τού όρου, με σκοπό πολιτικά όφέλη, έχει άποκαλυφθή. ‘Η θέλησι και ή άπόφασι τού ‘Εθνικισμού είναι να έξαλειψη με όλες του τις δυνάμεις κάθε τι έκφωτισμένο και να βοηθήση στην έπαλήθευσι κάθε αιώνας και φυσικής αλήθειας.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Ένα έγγραφο που απαγόρευσε η κυβέρνηση κ.κ. Καραμανλή-Μαύρου - Τσάτσου και ΣΙΑ

Η «Δημοκρατία του 74» χύνει κροκοδείλια δάκρυα για την «προδοσία στην Κύπρο» όπως λέει. Ποῦ όμως βρίσκεται ἡ προδοσία καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ προδότες; Οἱ εκπρόσωποι καὶ οἱ φορεῖς τῆς «Δημοκρατίας τοῦ 74» ξέρουν τὴν ἀπάντησι ἀλλὰ δὲν τολμοῦν νὰ τὴν ἀνακοινώσουν στὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς Ἑθνικῆς Ἀσφαλείας δὲν ἀνοίγουν τὸν λεγόμενο «Φάκελλο Κύπρου». Ἀδιάντροπα ὅμως ἀφήνουν νὰ σπιλῶνεται μὲ τὴν βρώμικη μέθοδο τοῦ ψιθύρου ἢ ὑπόληψι καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Τὸ

ΚΙΝΗΜΑ ξέρει τί ἀκριβῶς συνέβη κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς 20ῆς ἕως 23ῆς Ἰουλίου καὶ προκαλεῖ τὴν Κυβέρνησι καὶ τὰ κόμματα νὰ προχωρήσουν στὸ ἀνοιγμὰ τοῦ «Φακέλλου τῆς Κύπρου».

Ἀποκαλυπτικὸ γιὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα Ἑλλάδος - Κύπρου κατὰ τὸ δραματικὸ τριήμερο τοῦ Ἰουλίου 1974 εἶναι τὸ ὑπόμνημα τοῦ γνωστοῦ δικηγόρου Γεωργίου Ἀλφαντάκη πρὸς τὴν εἰσαγγελία Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν. Σ' αὐτὸ ἀποκαλύπτονται πράξεις τῶν τότε διοικούντων τὸ στράτευμα — Μπονά-

νου, Γαλατσάνου, Ἀραπάκη, Παπανικολάου — ποὺ ἐγγίζουν τὰ ὅρια τῆς ἐσχάτης προδοσίας. Εἶναι ἀξιο νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ ἀνωτέρω πρωτοστάτησαν γιὰ τὴν ἐπάνοδο τῶν πολιτικῶν. Τὸ ὑπόμνημα Ἀλφαντάκη οὐδέποτε διεφύσθη. Τὴν 8ην ὁμοῦ Νοεμβρίου 1974 ποὺ κατετέθη, ἡ «Δημοκρατία τοῦ 74» ἀπηγόρευσε τὴν δημοσίευσί του. Τὸ ΚΙΝΗΜΑ στή συνέχεια δημοσιεύει ἀποσπάσματα τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ, μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι ἔτσι συμβάλλει στὴν ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας γύρω ἀπὸ τὰ δραματικὰ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ γεγονότα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974.

Α. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν κατὰ τοῦ Μακαρίου ὁ Ἀρχηγός τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων στρατηγός Γρηγόριος Μπονάνος, προειδοποιήθη καὶ ἐνημερώθη ἀρκούντως διὰ τὴν ἐπικειμένην τουρκικὴν εἰσβολὴν καὶ δῆ:

α) Δι' ἐπανειλημμένων σημάτων τοῦ βοηθοῦ Στρατιωτικοῦ Ἀκολουθοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τοῦ Λονδίνου (ἀπὸ 15 ἕως 19 Ἰουλίου '74) ταγ/χου κ. Ἀθανασίου Περδίκη.

β) Ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος ταξιάρχου κ. Σωτηριάδη, ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ ΝΑΤΟ Σμύρνης, ὅστις ἐνημερώθη ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Στρατηγοῦ - Διοικητοῦ τῶν Δυνάμεων ΝΑΤΟ Νοτίου Εὐρώπης, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς Κύπρον, ἐντός 48 ὥρῶν, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως ἐνημερώσῃ τὸν Ἕλληνα Ἀρχηγὸν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Ὁ Ταξίαρχος κ. Σωτηριάδης ἔσπευσε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐνημέρωσε τὴν 18 - 7 - 1974 τὸν κ. Μπονάνο.

γ) Ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπιτ. Ἐθνοφρουρᾶς, ὅπερ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχεν ἐνημερωθεῖ λεπτομερῶς ὑπὸ Βρεταννοῦ ἀξιωματικοῦ, περὶ τοῦ τουρκικοῦ σχεδίου εἰσβολῆς, ὅπερ καὶ πράγματι ἐφημερόσθη ὑπὸ τῶν εἰσβολέων τελικῶς.

δ) Ἀπὸ τὴν Ναυτικὴν Διοίκησιν Κύπρου, ἀπὸ τῆς 10ῆς νυκτερινῆς τῆς 19ῆς Ἰουλίου 1974, ἡ-τις διὰ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς ἀντιπλοιάρχου κ. Γ. Παπαγιάννη, εἰδοποίησε τὸν κ. Μπονάνο, περὶ κατευθύνσεως τῆς τουρκικῆς ἀρμάδας πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Κυρηνείας.

ε) Ἀπὸ τὸ Γεν. Ἐπιτ. Ἐθνοφρουρᾶς καὶ τὴν Ναυτικὴν Διοίκησιν Κύπρου τὰς πρώτας πρωῒ-νάς τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1974, μὲ τὴν πολεμικὴν κραυγὴν: «Εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 20 μιλίων, πλησιάζουν 15... 10... 5... ἔφθασαν».

Β. Παρά ταῦτα τὸ Ἀρχηγεῖον Ἐνόπλων Δυνάμεων ἠγνόησε τὴν προειδοποίησιν καὶ δὲν ἐνόησε τὴν Κυπριακὴν Ἐθνοφρουρὰν κατὰ τὸ πενήντημερον, ἀπὸ 15 ἕως 20 Ἰουλίου 1974 καὶ ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ 700 ἐμπείρων ἀνδρῶν τῆς ΕΛΔΥΚ, τὴν 18 ἕως 29 Ἰουλίου 1974, ὑπὸ ἀπείρων κληρωτῶν, ἀγνοούντων καὶ τὰς τοπικὰς Κυπριακὰς συνθήκας.

Μερικὴ καὶ ὄχι γενικὴ ἐπιστράτευσις

Ε. Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ «Ἐπανάστασις τῆς 25ῆς Νοεμβρίου 1973» ἀπεφάσισαν καὶ διέταξαν μερικὴν ἐπιστράτευσιν, τὴν 20ην Ἰουλίου 1974, ἣτις ἤρξατο ἐφαρμοζομένη ἀπὸ τῆς 9ῆς πρωῒνῆς ὥρας. Αὐτὴν ἀπήτουν αἱ

περιστάσεις καί τά στρατιωτικά δεδομένα. 'Ο στρατηγός Μπονάνος, μετά τῶν ἐπιτελῶν του, τήν 11ην πρωϊνήν, τῆς αὐτῆς ἡμέρας (20-7-74) ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ τήν γ ε ν ι κ ῆ ν ἐπιστράτευσιν, ΔΙ' ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ.

ΣΤ. Τήν 21ην 'Ιουλίου 1974, ἡμέραν Κυριακήν, συνήλθεν, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Γκιζίκη, τό Συμβούλιον 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας τῆς Χώρας. 'Η ἡγεσία τοῦ 'Εθνους, κατά τās στιγμάς ἐκεῖνας.

Συμμετέσχον: οἱ κ.κ. Γκιζίκης, 'Ανδρουτσόπουλος, Μπονάνος, Γαλατσάνος, 'Αραπάκης, Παπανικολάου καί ὁ ταξίαρχος τότε κ. Δημήτριος 'Ιωαννίδης.

'Ενημερώθησαν:

α) 'Υπό τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Ναυτικοῦ ἀντιναύρχου κ. 'Αραπάκη, εἰπόντος:

«Εὐρίσκονται πρό τῶν ἀκτῶν τῆς Κυρηνείας μέ ΔΥΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ (τσέπης, γερμανικά), ἐξωπλισμένα διά 24 τορπιλλῶν - πυραύλων ἑκαστον. 'Εχω τά II τουρκικά πλοῖα τῆς ἀποβάσεως εἰς τά περισκόπια καί τά σκόπευτρα. Λογικῶς καί μαθηματικῶς δέν δύναται νά ἐκφύγη οὐδέν τουρκικόν πλοῖον. (Κυβερνῆται τῶν ὑποβρυχίων γνωστοί πλωτάρχαι τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ). 'Εχω λάβει πρόνοιαν καί διά τόν ὑπόλοιπον τουρκικόν στόλον.

β) 'Υπό τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Αεροπορίας κ. Παπανικολάου, εἰπόντος: Τά «Φάντομς» εὐρίσκονται εἰς τήν Κρήτην καί φέρουν βόμβας - πυραύλους ἐκ τῶν ὁποίων δέν δύναται νά γλυτώσουν τά τουρκικά πλοῖα:

(ΔΥΟ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ:

Οἱ Τοῦρκοι δέν εἶχον τά μέσα ἀνασχέσεως οὔτε τῶν δύο ὑποβρυχίων, οὔτε τῶν «ΦΑΝΤΟΜΣ», ΔΙΟΤΙ:

1. Τά ἐν λόγῳ ὑποβρύχια, πλέοντα εἰς βάθος 100 μέτρων καί μέ ταχύτητα 21 - 22 μίλλια ὥριαίως ὑπό τήν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης - κοινόν μυστικόν - δέν δύναται νά ἐπισημανθοῦν ὑπό τῶν τουρκικῶν ἀντιτορπιλικῶν - καταστροφέων. Διότι τά ἡχοληπτικά ὄργανα αὐτῶν, μετά τήν ταχύτητα τῶν 18 μιλίων ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ.

2. Οἱ Τοῦρκοι ἐστεροῦντο «Φάντομς» καί ΟΥΔΕΝ ΕΤΕΡΟΝ ΜΕΣΟΝ ΑΝΑΣΧΕΣΕΩΣ τῶν ἐλληνικῶν «Φάντομς» διέθετον).

γ) 'Υπό τοῦ 'Αρχηγοῦ Στρατοῦ κ. Γαλατσάνου εἰπόντος: Εἰς τόν 'Εβρον εἴμεθα ἔτοιμοι διά βολάς πυροβολικοῦ. 'Η ἄμυνα αὐτοῦ εἶναι πλήρως καί μαθηματικῶς ἐξησφαλισμένη. Οἱ Τοῦρκοι δέν δύναται νά περάσουν».

Ζ. ΑἰΤΟΦΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΗ τῆς ἡγεσίας τοῦ 'Εθνους: «Κύριε 'Αραπάκη, τήν πρωϊαν τῆς Δευτέρας 22 'Ιουλίου 1974, ὅτε θέλει ἀρχίσει ἡ κυρία ἀπόβασις τῶν Τούρκων, θυθίσατε τά πρό τοῦ λιμένος τῆς Κυρηνείας, εὐρισκόμενα εἰς συγκέντρωσιν, τουρκικά ἀποβατικά καί λοιπά σκάφη τοῦ ἐχθροῦ».

«Κύριε Παπανικολάου, κατά τήν αὐτήν ὥραν ἀπσπεύλατε ἐξ (6) «Φάντομς» ἀπό Κρήτης εἰς Κυρηνεῖαν (Διάρκεια πτήσεως ἀπό Κρήτης εἰς Κύπρον 9') καί πλήξατε τά τουρκικά σκάφη». Κύριε Γαλατσάνε, ἀρχίσατε βολάς πυροβολικοῦ εἰς τόν 'Εβρον, δι' ἀντιπερισπασμόν. 'Οχι ΑΛΛΗ ΕΠΙΠΘΕΪΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ κατά τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους».

«Κύριε Μπονάνε, ἐποπτεύσατε τήν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν».

Η. Μετά ταῦτα ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τοῦ 'Εθνους ΧΩΡΙΣ ΟΥΔΕΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ Ν' ΑΛΛΑΞΗ.

Θ. Τήν πρωϊαν τῆς Δευτέρας 22 'Ιουλίου '74:

α) 'Ο κ. 'Αραπάκης διέταξε ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ ΤΑ ΔΥΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ἐκ Κύπρου, καταλείποντα τόν ἐχθρόν ἐλεύθερον καί ἀνενόχλητον νά πραγματοποιήσῃ τήν — στρατιωτικῶς ἀστέαν — ἀπόβασίν του.

β) 'Ο κ. Παπανικολάου ἐσταμάτησε τά 6 «Φάντομς» εἰς τήν Κρήτην, μέ ἀποτέλεσμα αἱ 'Ελληνοκυπριακαί δυνάμεις νά σφυροκοποῦνται ἀνηλεῶς ὑπό τῆς ἀπαιδεύτου τουρκικῆς ἀεροπορίας, λέγων, ἀπευθυνόμενος καί πρὸς κατωτέρους ἀξιωματικούς: «Πῶς νά στείλω «Φάντομς»; Οἱ Βούλγαροι εἶναι ἔτοιμοι νά μᾶς ἐπιτεθοῦν. 'Εχουν συγκεντρωθεῖ εἰς τά σύνορα. Θά πάθωμεν συμφοράν». 'Ενῶ τοῦτο ΗΤΟ ΑἰΤΟΛΥΤΩΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΣ.

γ) 'Ο κ. Γαλατσάνος δέν ἐπέτρεψε τās βολάς πυροβολικοῦ.

δ) 'Ο κ. Μπονάνος συνετόνισε τās ἐνεργείας τῶν τριῶν ἀρχηγῶν τῶν 'Επιτελείων του διά νά... προληφθῇ ἡ ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΘΥΣΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΙΣΒΟΛΗΣ.

Μερικαὶ πρόσθετοι βαρυσήμαντοι λεπτομέρειαι

...δ) 'Ο 'Αμερικανός ὑφυπουργός κ. Σίσκο, τόν ὅποιον ἠρνοῦντο πλέον νά δεχθοῦν, ἀπό τήν 20ην 'Ιουλίου 1974 καί ἐντεῦθεν, οἱ κ.κ. Γκιζίκης καί 'Ανδρουτσόπουλος, ὡς ἐπιτηρητὴν τῶν Τουρκοαμερικανῶν, συνηγάτο τήν 21ην 'Ιουλίου '74 καί μετὰ τήν προαναθερθεῖσαν σύσκεψιν τῆς 'Ηγεσίας τοῦ 'Εθνους, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ

Συνέχεια ὀπισθεν

ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ... ΧΙΛΗ!

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1974. Οί τυμβω-
ρύχοι τών νεκρών μας. Οί σαδι-
σται του αίματος και του έγκλή-
ματος κομμουνισταί, ξεθαρρεμέ-
νοι από τη στάσι του πολιτικού
κατεστημένου που με τη χαρα-
κτηριστική του ξεδιαντροπιά,
ευδαιμονούσε στα προεόρτια της
παραλαβής της κυβερνητικής έ-
ξουσίας στον τόπο μας, είχαν
τό θράσος να διοργανώσουν
«Συγκέντρωση συμπαρατάσης
για τη Κύπρο και τη Χιλή»!

Τόπο, για τη μακάθρια πρω-
τοβουλία τους (;), διάλεξαν τον
έμπροσθεν τών Προπυλαίων του
Πανεπιστημίου 'Αθηνών, χώρο.

Τά καταδακρυσμένα μάρμα-
ρα, σκεπάστηκαν από τὰ κόκ-
κινα πανώ, και τὰ πρόστυχα αί-
μοχαρή σφυροδρέπανα τών σλα-
βομπολσεβίκων προδοτών που
άνεμπόδιστα παρέσυραν τούς
φιλοταγμαριστές, άκάπνους όπα-

δούς τους στο ξέφρενο γλέντι
της ξενόδουλης λατρείας των.

Τά χωνιά έπνιξαν τον πόνο
και τὰ μαρτύρια τών αδελφών
μας που εκείνη την στιγμή θυ-
σιάζονταν στην Κύπρο έγκατα-
λελειμμένοι από τό... «έθνικό»
κέντρο!

'Ανυπεράσπιστοι οί Κύπριοι
άδελφοί μας, έχαναν ένα προς
ένα, τιμή, ύπερηφάνεια, περιου-
σία και ζωή, στη μαρτυρική Με-
γαλόνησο, κάτω από τις έπε-
κτατικές βαρβαρικές έπιδρομές
τών τούρκων εισβολέων.

Και οί «φερέλπιδες», λακέδες
της Μόσχας και του Πεκίνου,
πλαισιωμένοι από τούς συνοδοι-
πόρους θλάκες που φανέρωσαν
τά μουςούδια τους στο κλίμα
της 'Εθνικής μειοδοσίας που
τούς έτρεφε τό κατεστημένο,
ξεφώνιζαν συνθήματα μόνο, για
την έπιστροφή... της «δημοκρα-
τίας» στη Χιλή.

Μάλιστα, ή Χιλή ένδιέφερε
τούς προδότες τών 'Αθηνών ό-
ταν οί 'Ελληνες της Κύπρου πέ-
θαιναν κάτω από τις «είρηνικές»
όδίξεις της «δημοκρατίας» του
'Ετσεβίτ.

Για την Χιλή προωρίζοντο τὰ
ύφαρπαγέντα με δόλο, χρήματα
τών άφελών που συνέδραμαν
τούς έπιθεωρησιακούς κλαοθημη-
ρισμούς τών «είσπρακτόρων»
του Κ.Κ.Ε.

Μόνο που οί άδελφοί μας στη
Κύπρο πέθαιναν διασμένοι και
ξεσπιτωμένοι από τούς τούρ-
κους φονιάδες.

Και οί 'Ελλαδίτες έκοιμώντο,
τον ύπνο της θλακείας, που τούς
προσέφερε άπληστα τό ναρκω-
μένο από την «πολιτική ήρωίνη»
πολιτικό κατεστημένο του σή-
μερα.

ΕΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ
ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ.

κ.κ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΡΑΠΑΚΗ.

Είς τό γραφείον του κ. Μπονάνου — άγνω-
στον ποίος τόν έπήγεν — ήκούσθη λέγων:
«Σταματήσατε τόν στόλον και την άεροπορίαν
σας και ΣΑΣ ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΩ-
ΜΕΝ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ».

ε) 'Ο άντιστράτηγος κ. Λάμπρος Σταθόπου-
λος, Διοικητής της ΚΥΠ τότε, άνέφερε εις την
'Ηγεσίαν ότι είχε την πληροφορίαν ότι ύπήρχε
συγκέντρωσις Βουλγαρικού στρατού εις τὰ 'Ελ-
ληνοβουλγαρικά σύνορα και άεροσκαφών τύπου
«ΜΙΓΚ». Οί έπιτελείς του ιστρατηγού κ. Γαλα-
τσάνου, ύποψιασθέντες δολίαν προέλευσιν της
πληροφορίας, ήρώτησαν σχετικώς τὰ άρμόδια
κλιμάκια της ΚΥΠ, τὰ όποία την διέψευσαν.
'Επεκοινώνησαν άκολούθως με τὰ 2α γραφεία
τών Ταγμάτων της 'Ελληνοβουλγαρικής μεθο-
ρίου και ταυτα όχι μόνον διέψευσαν την πληρο-
φορίαν του κ. Σταθοπούλου, αλλά είπον ότι οί
Βούλγαροι είχαν άραιώσει έσχάτως τās μεθορια-
κάς φρουράς των. (Πρόσθετος λεπτομέρεια: 'Ο
κ. Σταθόπουλος είχε την πληροφορίαν από άγ-

γλοαμερικανικάς πηγάς).

στ) 'Ο άντιστράτηγος κ. 'Αγαμέμνων Γκρά-
τσις, Διοικητής ΑΣΔΕΝ συνέδραμε τότε τούς
κ.κ. Σταθόπουλον και Παπανικολάου εις τό θέ-
μα τών Βουλγάρων, λέγων ένώπιον άξιωματικών,
κατά την 21ην και 22αν 'Ιουλίου 1974: «Οί Βουλ-
γαροι θά μός πάρουν την Θεσσαλονίκην. 'Ο
Στρατός μας δέν άντέχει. Οί έπίστρατοι είναι
διαλελυμένοι και δέν έχουν ήθικόν». 'Οτε ήρω-
τήθη υπό ταγματάρχων του Γεν. 'Επιτελείου
πώς δύναται νά λέγη τοιαύτας άνακριθείας όταν
έχει και ό ίδιος έπιστράτους εις την ΑΣΔΕΝ
και γνωρίζει ότι πάντα ταυτα ήσαν άνακριδη.
... ΤΟΝΙΖΩ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΟΤΙ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ
ΕΙΣΙΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΚΡΙΒΗ.

Τήν αλήθειαν και ακρίβειαν αυτών, πέραν τών
λοιπών στοιχείων και άνεξαρτήτως τών έχόντων
κατά τό παρελθόν συναφή άρμοδιότητα έκατον-
τάδων μαρτύρων γενναίων άξιωματικών, ΔΥΝΑ-
ΤΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗ και ό έντιμος
στρατιώτης Πρόεδρος της Δημοκρατίας στρα-
τηγός κ. Φαίδων Γκιζίκης.

Γ. ΑΛΦΑΝΤΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ 1974

**Συγκλονιστικά στιγμιότυπα
από τὸ μεγαλειὸ τοῦ Λαοῦ μας
στήν πρόσκλησι τῆς Ἱστορίας, τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1974**

Τὶ πρωινὲς ὥρες τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 ὁ «ἀπὸ μηχανῆς θεὸς» εἶχε εὑρεθῇ. Ὁ κ. Καραμανλῆς ὠρκίζετο πρωθυπουργός. Μέχρι τότε οἱ Τούρκοι στὴν Κύπρο οὐσιαστικὰ ἡττώντο. Μετὰ ἀπὸ ἓνα περίπου μῆνα «Δημοκρατίας 74» κατεῖχαν τὸ 40% τοῦ Κυπριακοῦ ἐδάφους. Ὁ «ἀπὸ μηχανῆς Θεός» εἶχε δώσει τὴν λύσι. Τὸ δράμα τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐγένετο τώρα ἀκόμη μεγαλύτερο.

Τί εἶχε φταίξει; Ποιοὶ εἶχαν προδώσει; Οἱ πολιτικοὶ προσπάθησαν νὰ ρίξουν τὸ φταίξιμο στοὺς στρατιωτικούς. Ὁ τύπος προσπάθησε καὶ προσπαθεῖ μὲ λύσσα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ λαὸς μας τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974 δὲν ἤθελε νὰ πολεμήσῃ. Ὅτι τὸ ἠθικὸ τοῦ στρατοῦ ἦταν πεσμένο. Ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκη νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφούς Κυπρίους στὸν ἄνισο ἀγῶνα ποὺ ἔδιδαν ἐναντίον τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ. Εἶναι ἀλήθεια αὐτό;

Ἐμεῖς, μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἀπλοὺς Ἕλληνες, ἀσχέτως κομματικῆς παρατάξεως, ξέρομε τὴν ἀλήθεια! Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπ' τὸ πρωῒ τῆς 20ῆς Ἰουλίου ζοῦσαν μὲ ἐκδηλῆ ἀγωνία τίς τραγικὲς στιγμὲς τῶν Ἑλλήνων τῆς Μεγαλονήσου. Ἡ κάθε σφαῖρα, τὸ κάθε θῆμα ποὺ ἔρριχναν οἱ Τούρκοι στὴν Κύπρο ἦταν σφαῖρα καὶ θῆμα στὶς καρδιές καὶ στὰ σώματα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδος. Ἐκεῖνες τίς στιγμὲς —δὲν ὑπῆρχαν Κύπριοι καὶ Ἕλληνες. Ἐκεῖνες τίς στιγμὲς δὲν ὑπῆρχαν παρὰ μόνο ψυχὲς ἠθικὰ ἀδελφωμένες ἐδῶ καὶ στὴν Μεγαλόνησο, ἔτοιμες νὰ ἐξοντώσουν τὸν ἐχθρὸ μὲ τὴν ἡγεσία τῆς κοινῆς πατρίδος τὸ πρόσταζε.

Τὸ ἠθικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦταν καλύτερο. Οἱ πόθοι αἰῶνων ξυπνοῦσαν μέσα στὶς ἀπλὲς ψυχὲς τῶν στρατιωτῶν μας καὶ τοὺς ἐδείχναν τὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ χρέους. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ λόγια τοῦ μόνου διασωθέντος Ἑλλαδίτου καταδρομέως Ἀθανασίου Ζαφειρίου, μετὰ τὴν δραματικὴ κατάρριψι, ὑπεράνω τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Λευκωσίας, ἐνὸς μεταγωγικοῦ ἀεροσκάφους τῆς ἀεροπορίας μας:

«Ἦταν ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 21ης Ἰουλίου. Ἦμουν ὁδηγὸς σὲ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔφθασα στὸ στρατόπεδο Μάλεμε Χανίων φορτωμένος μὲ στρατιωτικὰ ὑλικά. Εἶδα τοὺς συναδέλφους μὲ πλήρη πολεμικὴ ἐξάρτιση.

— Τί συμβαίνει; Ρώτησα.

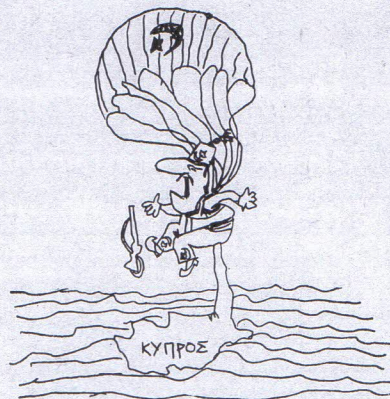
— Φεύγουμε γιὰ τὴν Κύπρο.

Ἀφῆσα τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔτρεξα νὰ ἐτοιμασθῶ. Σὲ λίγα λεπτὰ θρέθηκα στὴν γραμμὴ μὲ τοὺς ὑπολοίπους. Ὁ ἐνθουσιασμός ἦταν μεγάλος. Μπήκαμε σὲ στρατιωτικὰ λεωφορεῖα καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὸ ἀεροδρόμιο Χανίων.»

Ὅταν δὲ τὰ ἄλλα 11 μεταγωγικά κατάφεραν νὰ προσγειωθοῦν στὴ Λευκωσία οἱ ἡρώικοι ἄνδρες τῶν ΛΟΚ τῆς 35ης μοίρας, ἀπηύθυναν στοὺς Κυπρίους Ἐθνοφρουροὺς τὰ λόγια: «Τί γίνεται, ρε παλληκάρια; Πῶς πάει ἡ κατάστασις ἐδῶ μὲ τοὺς Τούρκους; Θάρρος! Τώρα ποὺ φθάσαμε ἔμεῖς, ὅλα θὰ διορθωθοῦν...

Αὐτὸ ἦταν τὸ ἠθικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ!

Ἀλλὰ ἐνῶ στὸ στρατὸ ὁ ἐνθουσιασμός ἦταν μεγάλος, τί συνέβαινε μὲ τὸν Ἑλληνικὸ λαό; Τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς 20ῆς Ἰουλίου ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς

Α..... Λ..... ΑΧ;

Τρὺκ ριφθὲν στὴν Ἀθήνα στοὺς Σταθμοὺς
διακινήσεως τῶν ἐπιστράτων

Ἀθηνῶν πληροφοροῦσε τοὺς Ἕλληνες ὅτι ἐκηρύχθη γενικὴ ἐπιστράτευσις. Ἀμέσως ὅλοι οἱ ἐπιστρατευόμενοι Ἕλληνες ἔτρεξαν νὰ καταταγοῦν. Στοὺς σταθμοὺς τῶν λεωφορείων καὶ τῶν τραίνων οἱ στιγμὲς ἦταν ἀλησμόνητες. Οἱ Ἕλληνες ἔτρεξαν νὰ πολεμήσουν μὲ τέτοια —ἐκδηλῆ χαρὰ ποὺ ξάφνιαζε καὶ συνάμα συγκινοῦσε. Ἡ ὑπερηφάνειά μας ἦταν ἐκεῖνες

τις δρες μεγάλη γιατί διαπιστώνουμε ότι ανήκαμε σε μία μεγάλη φυλή, στη μεγαλύτερη ίσως. Έκείνες τις δρες και ο πιο καχεκτικός, και ο πιο αδύνατος σωματικά άνδρας, φάνταζε στο νοῦ μας γίγας τεράστιος, ένας ολοζώντανος θεός της μυθολογίας μας. Και εμείς, απλοί φοιτητές, με δάκρυα στα μάτια, παρακαλούσαμε τις επιστρατεύουσες αρχές να μάς πάρουν στρατιώτες.

Τί μεγάλο πράγματι όνειρο που σε λίγες όμως μόνο μέρες συντρίφτηκε και γέμισε τις νεανικές μας ψυχές πόνο και θλίψη!

Στο σταθμό Λαρίσης, μερικοί νέοι, μαθητές όπως μάθαμε, κρατούσαν μία τεράστια σημαία και ένα πανώ που έγραφε «Στην Πόλι». Πιο κάτω φοιτητές και φοιτήτριες μοίραζαν χειρόγραφες προκηρύξεις, γεμάτες έθνικό παλμό. Στα μάτια των παιδιών αυτών άστραφτε το θάρρος, ή αποφασιστικότητα, ή πίστι για την επερχόμενη νίκη. Δυστυχώς, τα όνειρα προδόθηκαν και αυτές οι τότε άγνες Έλληνικές ψυχές ίσως σήμερα να σηκώνουν τις γροθιές τους και να άνεμίζουν τις σημαίες με τα προδοτικά σφυροδρέπανα. Ποιοί φταίνε για το κατάντημα; Η απάντησι είναι σε όλους μας γνωστή και όπωσδήποτε ή τιμωρία θα έλθι άργά ή γρήγορα για τους ενόχους.

Γύρω στις 12 με 1 το μεσημέρι, ή Πανεπιστημίου ήταν γεμάτη κόσμο. Μεγάλες παρέες, από νέους κυρίως, κατευθύνοντο προς τους σιδηροδρομικούς σταθμούς. Οι συζητήσεις περιστρέφοντο γύρω σε στρατιωτικά ζητήματα: «Πόσα τουρκικά αεροπλάνα έχουν καταρριφθή στην Κύπρο;» Πότε θα έλευθερώσουμε την Ανατολική Θράκη», «Σε πόσες δρες θα είμαστε στην Πόλι» κ.λ.π. Ξαφνικά, απ' την Πανεπιστημίου πέρασε ένα «Πεζώ 204» με ένα τεράστιο πανώ που έγραφε: «Αθήνα — Κωνσταντινούπολις — Αγκυρα». Το τί έγινε δεν περιγράφεται. Όπως μάθαμε, το οδηγούσε ένας έφεδρος ύπολοχαγός, που έφευγε για την Βόρεια Ελλάδα, προκειμένου να καταταγής.

Στα γεμάτα από κόσμο γραφεία της ΕΦΕΚ, στην όδο Αμερικής, οι Κύπριοι φοιτητές, με μεγάλη ανυπομονησία περίμεναν την αναχώρησί τους για την Κύπρο. Η άνησυχία για την τύχη των δικών τους στην Κύπρο ήταν άναμειγμένη με την αποφασιστικότητα και το θάρρος. Όταν αντικρύσαμε τα πρόσωπά τους, ξαναζωντάνεψαν στη μνήμη μας οι άνδρες της θρυλικής ΕΟΚΑ. Οι Κύπριοι και οι Κυπριοπούλες περίμεναν από στιγμή σε στιγμή την κήρυξι της Ένώσεως. Με την άναμονή αυτή τα μάτια όλων τους ήταν στραμμένα στην τεράστια φωτογραφία του θρυλικού Διγενή του Γέρου, όπως τον έλεγαν. Πίστευαν ότι ο άγώνας του στρατηγού Γρίβα έφτανε στο τέλος του, ότι ή Ένωσις δεν θα άργοῦσε. Έλπίδες που όμως τραγικά διεψεύσθησαν! Τελικά, κατά το μεσημέρι, άνεχώρησαν για τον Πειραιά, απ' όπου, 800 περίπου τον αριθμό, επιβιβάσθηκαν σε ένα πλοίο που έφευγε για την Κύπρο. Δεν έφτασαν όμως ποτέ! Κοντά στην Ρόδο, πολεμικά του στόλου, όπως μάθεμα άργότερα, άπηγόρευσαν την συνέχεια του ταξιδιού.

Σε γενικές γραμμές, ή κατάσταση του λαού ήταν αυτή που διαφαίνεται παραπάνω. Όσο όμως οι δρες περνούσαν και ο πόλεμος δεν άρχιζε, διάφορες

φήμες και ύποπτοι ψίθυροι άρχισαν να κατακλύζουν τον λαό της πρωτεύουσας. Οι έντός των συνόρων έχθροι του Έθνους προσπαθούσαν να ένσπείρουν τον πανικό. Έτσι πέρασαν ή 20ή και 21ή Ιουλίου. Στην Κύπρο οι Κύπριοι Έθνοφρουροι άδελφωμένοι με τους Έλλαδίτες άνδρες της ΕΛΔΥΚ και των ΛΟΚ, κατάφεραν συντριπτικά κτυπήματα στον έχθρο.

Το πρωί της 22ας Ιουλίου ο λαός της Αθήνας διακατείχετο από μία έντονη νευρική ότητα. Ίσως να έφταιγε ο πόλεμος που δεν ξεσπούσε. Ίσως να έφταιγαν οι φήμες που είχαν κυκλοφορήσει εκείνο το πρωί ότι Άγγλοι και Αμερικάνοι βοηθούν τους Τούρκους. Στην όδο Σόλωνος, στην πόρτα του νέου Χημείου, μία συντροφιά από φοιτητές της Φυσικομαθηματικής φώναζαν ότι οι Άγγλοι με έλικόπτερα του έλικοπτεροφόρου του στόλου τους «Έρμής» άποβίβαζαν Τούρκους σε κάρια σημεία της Κύπρου. Οι «σύμμαχοι» μας μάς έπρόδιδαν.

Αργότερα συναντήσαμε ένα γνωστό μας έφεδρο άνθυπολοχαγό, τον Μπάμπη Μ., που ύπηρετούσε τη θητεία του στο Πεντάγωνο. Αυτός επιβεβαίωσε τα λεγόμενα των φοιτητών τονίζοντας μάλιστα ότι στην Κύπρο κατερρίφθη από Έθνοφρουρούς ένα τέτοιο έλικόπτερο με τα Άγγλικά διακριτικά. Μας είπε ακόμη ότι οι αξιωματικοί του στρατού, κυρίως απ' τους βαθμούς του άνθυπολοχαγού μέχρι του συνταγματάρχη, τα έχουν θάλει με τους «συμμάχους» ενώ ταυτόχρονα πιέζουν τους άνωτέρους τους για να κηρυχθή ο πόλεμος έναντίον της Τουρκίας.

Το μεσημέρι της 22ας Ιουλίου, άρχιζαν να μοιράζονται από μερικούς φοιτητές οι πρώτες προκηρύξεις, που καλούσαν τον λαό σε διαδήλωσι μπροστά στην Άγγλική πρεσβεία. Ο κόσμος τις έπαιρνε και τις διάβαζε με άνακούφισι. Επί τέλους κάτι γινόταν! Η καταπιεσμένη άγανάκτησι και το πάθος για δρᾶσι, άρχισε να φουντώνη στις Έλληνικές καρδιές της Αθήνας. Μέσα σε μισή ώρα περίπου το κέντρο των Αθηνών είχε κατακλυσθή από τις προκηρύξεις αυτές. Το σύνθημα ήταν τώρα γενικό: Σ τ ι ς ξ ε η τ ο ά π ό γ ε υ μ α σ τ ή ν Ά γ γ λ ι κ ή π ρ ε σ β ε ί α !

Γύρω στις πέντε, ομάδες νέων, σχεδόν τελείως άνοργάνωτες, κατευθύνοντο προς τον χώρο της Άγγλικής πρεσβείας. Δύο πιο ώργανωμένες ομάδες, ή μία άποτελουμένη από φοιτητές του Πολυτεχνείου και ή άλλη από Κυπρίους φοιτητές, άνέβαιναν την Βασιλίσσης Σοφίας. Πιο μαχητικοί οι Κύπριοι έφώναζαν συνθήματα έναντίον των Άγγλων και των Αμερικάνων. Ταυτόχρονα το σύνθημα «Έλλάς — Κύ-

ΈΛΛΗΝΕΣ ΝΕΟΙ

Τα όπλα του ΝΑΤΟ αντί για
Σλαβους, σκοτώνουν Έλληνες
πατριώτες
Το εγγλέσιο αεροπλανοφόρο
ΈΡΜΗΣ έγινε έρημητήριο
των τουρκικών αεροπλάνων.

Δείγματα ριφθεισών προκηρύξεων που
έγέμισαν την Αθήνα.

ΟΙ ΟΡΔΕΣ ΤΟΥ «ΑΤΤΙΛΑ» ΠΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΑΣ

Οι ωμότητες των βαρβάρων εισβολέων όπως περιγράφονται
από αυτόπτη μάρτυρα στην Έλληνική Μεγαλόνησο.

Ίούλιος 1974...

Ή Κύπρος μας τὸ Ἑλληνικὸ μας αὐτὸ νησί
ποὺ ἐπὶ τόσους αἰῶνες ποτίστηκε μὲ τὸ αἷμα
τῶν Ἡρώων του γιὰ ἓνα ἱερὸ σκοπὸ τὴν ΕΝΩ-
ΣΗ μετὰ τῆς Μητέρας Ἑλλάδος... τὸν Ίούλιο
τοῦ 1974 γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ καλεῖται νὰ ὑπερα-
σπισθῇ τὰ πάτρια ἐδάφη. Ὁ αἰώνιος ἐχθρὸς τῆς
Πατρίδος μας, οἱ Τοῦρκοι, εἰσβάλλουν στὸ νη-
σί μας καὶ ἀπὸ ὅπου περνοῦν, σκορποῦν τὴν
καταστροφή.

20 Ίουλίου 74. Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀκούγεται
ἡ λέξις «πόλεμος» καὶ οἱ ὄψεις τῶν ἀνθρώπων
παγώνουν. Τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως κα-
λοῦν τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ νὰ συμπαρασταθῇ τὰ
στρατευμένα νειάτα μας καὶ νὰ δώσῃ μ' ὅποιον
τρόπο μποροῦσε τὸ παρόν του.

Ὁ αἰμοδόρος κατακτητὴς ὑπεράριθμος σὲ πο-
λεμικὸ ὕλικὸ κτυπάει τὸν λαὸ μας ἀπὸ θάλασ-
σα, ξηρὰ καὶ ἄερα. Δὲν εἶναι τίμιος στὸν πόλε-
μο, σκοτώνει ἐν ψυχρῷ, γυναῖκες, βρέφη, παι-
διά, γέροντες, διάζει, κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ
δεθλῶσῃ τὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἦμουν τότε 19 ἐτῶν καὶ ζοῦσα τὸν πόλε-
μο χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ συνειδητοποιήσω τί γι-
νόταν. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω βρέθηκα ἐθελόν-
τρια σ' ἓνα νοσοκομεῖο. Τὰ ἀσθενοφόρα βοῦί-
ζοντας πηγαινοερχόντουσαν σὰν δαιμονισμένα...
φέροντας τραυματίες. Οἱ θάλαμοι δὲν ἄργησαν
νὰ γεμίσουν.

Τὸ ραδιόφωνο ἔκανε ἐκκλήσεις γιὰ ἐθελοντὲς
ποὺ μποροῦσαν νὰ δώσουν αἷμα.

Τὸ νησί μας εἶχε ντυθῇ στὰ μαῦρα...

Ἡ ψυχὴ μου, ἡ καρδιά μου, ὅλο μου τὸ ΕΙ-
ΝΑΙ συγκλονιζόταν... Γιατί;

Διότι ἔβλεπα, ζοῦσα ἀπὸ κοντὰ τίς κατα-
στροφὲς ἐνὸς πολέμου... ἤμουν μάρτυς τῶν
ὤμοτήτων ποὺ διέπρατταν οἱ αἰμοχαρεῖς Τοῦρ-
κοι... ἔβλεπα ποῦ μπορεῖ νὰ φθάνῃ ὁ ἀνθρώπος.
Ἐρχόντουσαν στὸ μυαλό μου τὰ λόγια κάποιου
ποῦ εἶχε πῆ πῶς ὁ ἀνθρώπος ἔγινε Ὑπεράν-
θρωπος προτοῦ προλάβει νὰ γίνῃ Ἀνθρώπος.

Ἐβλεπα τὰ νειάτα μας σκοτωμένα, τραυμα-
τισμένα, ἄκουγα τίς μάνες ποὺ ἔκλαιγαν γιὰ τὸ
χαμὸ κάποιου δικοῦ τους, ἔβλεπα κοπέλλες μας
ποὺ εἶχαν ὑποστῇ βιασμό ἄλλες νὰ ἔχουν τρελ-
λαθῇ καὶ ἄλλες νάχουν πάθει νευρικὸ κλονισμό.
Βλέποντας καὶ μόνο τοὺς ἀνθρώπους στὰ μά-
τια δὲν χρειαζόταν νὰ σοῦ ποῦνε τίποτε, τὰ
μάτια τους ἦταν καθρέφτης τῶν ὧσων εἶχαν ὑ-
ποφέρει.

Τὴν τρίτη ἡμέρα ποῦ ἤμουν στὸ Νοσοκο-
μεῖο μετὰ τῶν τραυματιῶν βλέπω ἓνα συμ-
μαθητὴ μου. Τρέχω κοντὰ του, προσπαθῶ νὰ
τοῦ μιλήσω ἀλλὰ αὐτὸς δὲν μ' ἄκουγε.

Ἐνας γιατρὸς μοῦ εἶπε πῶς δὲν ἦταν τραυ-
ματισμένος, ἀλλὰ πῶς βλέποντας τοὺς συντρό-
φους του νὰ σκοτώνονται ἔπαθε νευρικὸ κλονι-
σμό. Τὸν ἔφησα γιὰ νὰ βοηθήσω ἀδελφές στὴ
μεταφορὰ ἄλλων τραυματιῶν.

Τὴν ἐπομένῃ ὅταν ἔψαξα νὰ τὸν βρῶ μοῦ εἶ-
παν ὅτι εἶχε συνέλθει ἀπὸ τὸν κλονισμό καὶ τὸν
ἔστειλαν ἀμέσως στὴ μονάδα του. Ἀπὸ τότε

Προπαγανδιστικὸ ὕλικό τῶν «εἰρηνικῶν» εισβολέων

....ἀποδεικνύει ὅτι
ἡ εἰσβολὴ ἦταν
σχεδιασμένη πολὺ
πρὶν ἀπὸ τὸν Ίούλιο
τοῦ 1974

δέν τόν είδε κανείς...

Ἡ μάνα του, μαυροφορεμένη καί μέ κατάσπρα μαλλιά ἀπ' τήν στενοχώρια, τόν περιμένεκι ἀκόμη... Δέν ἦταν ὁ μόνος συμμάθητῆς πού ἔχασα ἀλλά καί ἄλλους πέντε.

Ὁ πόνος μου ἦταν καί εἶναι μέγας... Πιό πολύ πόνεσε ἡ καρδιά μου, ζώντας ἀπό κοντά τὸ δρῶμα ἀρκετῶν κοριτσιῶν πού διάστηκαν.

Συγκεκριμένα θυμῶμαι μιὰ κοπέλλα τήν ὁποία ἔφεραν στοῦ Νοσοκομεῖο λιπόθυμη ἀπὸ αἱμορραγία καί ἀφοῦ τήν περιέθαλψαν οἱ γιατροί, τήν ἐπισκέφτηκα στοῦ θάλαμο. Ἦταν ξαπλωμένη μ' ἓνα ἀπλανές βλέμμα, μπαίνοντας στοῦ θάλαμο καί πλησιάζοντάς την μέ κοίταξε καί τὸ βλέμμα της ζητοῦσε κάτι ἀπὸ ἐμένα, τήν πλησίασα, τῆς ἔσφιξα τὸ χέρι καί τὸ μόνο πού μπόρεσε νὰ μοῦ ψελίσῃ ἦταν τρεῖς λέξεις «Θέλω νὰ πεθάνω».

Ἀκούγοντας αὐτό, ἐνοιῶσα νὰ γκρεμίζεται ὁ κόσμος γύρω μας, μόλις μπόρεσα νὰ βγῶ ἔξω καί ἀντίκρυσά ἓνα μεσήλικο ἄνδρα μέ γένεια. Μὲ πλησίασε καί μέ ρώτησε γιὰ τὸ κορίτσι, ἦταν ἡ κόρη του. Τήν εἶχαν διάσει οἱ Τούρκοι μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ πατέρα της κι ἄλλων χωρικῶν....

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ δέν ἦταν τὸ μοναδικό, τέτοια ἄκουγα συνεχῶς. Δέν διάστηκαν μόνο κοπέλες ἀλλὰ καί γριές καί κοριτσάκια ἡλικίας 10-14 ἐτῶν.

Ἡ παραμονή μου στοῦ νοσοκομεῖο γιὰ 15 ἡμέρες ἦταν ἡ φοθερώτερη καί σημαντικώτερη ἐμπειρία τῆς ζωῆς μου. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο πῆγα σὰν ἐθελόντρια στὰ γραφεῖα εὐημερίας. Ἐκεῖ εἶχα ἀναλάβει τὸ τμήμα ἱματισμοῦ, δηλ. ἦταν ἓνα γραφεῖο ὅπου εἶχαμε συγκεντρώσει ἱματισμὸ κι' ἀπὸ ἐκεῖ τὰ διαθέταμε στοὺς ἀνθρώπους πού εἶχαν ἀνάγκη. Δίπλα σ' αὐτὸ τὸ τμήμα ἦταν καί τὸ γραφεῖο ὅπου διετίθεντο τρόφιμα.

Στὶς περιοχὲς ὅπου πλησίαζε ὁ κατακτητῆς ὁ κόσμος ἔντρομος ἀπὸ τὶς θηριωδίες τῶν Τούρκων ἐγκατέλειπαν τὰ σπίτια των στὴ προσπάθεια νὰ σωθοῦν. Τὰ προβλήματα πού εἴχαμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε ἦταν πάρα πολλὰ, γιὰτὶ ὁλόκληρα χωριά ἐγκατελείποντο.

Οἱ ἐμπειρίες μου στοῦ τμήμα αὐτὸ ἦταν ἐξ ἴσου συγκλονιστικές. Ἐβλεπα ἀνθρώπους φοβισμένους νὰ περιμένουν σὲ ἀτελείωτες οὐρὲς γιὰ νὰ πάρουν μιὰ πετσέτα, ἓνα σεντόνι, μιὰ κουβέρτα ἢ λίγη ζάχαρι, ἓνα τέταρτο τοῦ ψωμιοῦ τρεῖς ἐλιές. Τὰ μικρὰ νὰ κλαῖνε γιὰτὶ πεινοῦσαν

Τὰ προσποιητὰ αἰσθήματα τῆς Διεθνούς κοινῆς γνώμης πού ὅμως : «δέν μπορεῖ νὰ ζήσης χωρὶς βαρβάρους !».

καί οἱ γονεῖς νὰ μὴν ἔχουν τίποτε νὰ τοὺς δώσουν.

Ἀνθρωποὶ ἀρκετὰ καλὰ ἐγκατεστημένοι ἀφηναιν τὰ ὑπάρχοντά τους κι ἐρχόντουσαν μέ τὰ ροῦχα πού φοροῦσαν μόνο ζητώντας λίγο φαγητὸ μὰ πιό πολὺ ἠθικὴ συμπαράστασι.

Οἱ ἀφηγήσεις πού ἄκουσα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ξεδίπλωνε μπροστὰ στὰ μάτια μου τήν τραγικὴ πραγματικότητα.

Μία ἡλικιωμένη γυναίκα ἀφηγεῖτο γιὰ τὰ ἐγκλήματα πού ἔγιναν στοῦ χωριό της. Ἐλεγε ὅτι ὅσοι δέν εἶχαν προλάβει νὰ φύγουν τοὺς μάζεψαν οἱ Τούρκοι στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Τὶς μὲν γυναῖκες τὶς βίασαν μπροστὰ σ' ὅλους ὄχι ἓνας τὴ κάθε μιὰ ἀλλὰ ὁλόκληρος λόχος καί τοὺς ἄνδρες ἀφοῦ τοὺς ἔκοψαν τὰ γεννητικὰ ὄργανα τὰ πετοῦσαν στὶς ἅγιες εἰκόνες. Τέτοιες ἐγκληματικὲς εἰκόνες ἔζησαν πάρα πολλὰ Κυπρίοπουλα. Θὰ μπορέσουν ἄραγε ποτὲ νὰ τὶς ξεχάσουν; ΠΟΤΕ. Καί θάρθῃ ἡ ἡμέρα πού αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ ζητήσουν νὰ πάρουν πίσω τὸ αἷμα τῶν προγόνων τους...

Μιὰ ἄλλη γιὰγιά μοιρολογώντας περιέγραφε τὴ σκηνὴ ὅταν οἱ Τούρκοι μπῆκαν στοῦ σπίτι τῆς κόρης της. Ἐκεῖ ἡ ἐγγονή της στὴν προσπάθεια ν' ἀντισταθεῖ στοὺς Τούρκους σκοτώθηκε

έν ψυχρῷ. Νὰ πῶς πέθαιναν ἥρωϊκὰ τὰ νειάτα μας.

Ἀπὸ μιὰ ἄλλη Κυπρία ἄκουσα νὰ περιγράφη τὶς προσπάθειες αὐτῆς καὶ ἄλλων γυναικῶν τοῦ χωριοῦ της, νὰ προφυλάξουν τὰ κορίτσια. Ἔλεγε ὅτι τὶς εἶχαν ντύσει μὲ ροῦχα ἡλικιωμένων γυναικῶν, τὶς φόρεσαν καὶ μαντίλιες στὰ κεφάλια. Εἶχαν μαζευτῇ δὲ σ' ἓνα ἀχυρῶνα καὶ τὶς ἔκρυβαν κάτω ἀπὸ τὶς σακκοῦλες ἀπὸ ἄχυρο πάνω στὶς ὁποῖες καθόντουσαν οἱ γερόντισσες.

Ἀπὸ ἓνα γέροντα ὁ ὁποῖος ἦτο αἰχμάλωτος σ' ἓνα χωριὸ τῆς Κυρήνειας, τὸ χωριὸ τοῦ παπποῦ μου, ἄκουσα νὰ λέγῃ ὅτι ἄρκετοὶ ἡλικιωμένοι ἂν καὶ ἔβλεπαν πῶς οἱ Τούρκοι ἀπὸ ὦρα σὲ ὦρα θὰ ἔμπαιναν στὸ χωριὸ δὲν τὸ πίστευαν ἢ μᾶλλον δὲν ἤθελαν νὰ τὸ πιστεύσουν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν ἀκολουθήσουν τοὺς ἄλλους

χωρικοὺς καὶ νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Ἀφοῦ τοὺς ταλαιπώρησαν τοὺς εἶχαν μαζέψει σ' ἓνα σπῖτι. Μιὰ γυναίκα ὅμως ἡ ὁποία πρόσφατα εἶχε ἐγχειριστῇ καὶ ἔνοιωθε πολὺ κουρασμένη, ἐπεχείρησε κι' ἔφυγε γιὰ τὸ σπῖτι της. Ὅταν τὸ ἀνελήφθηκαν οἱ Τούρκοι, πῆγαν καὶ τὴν σκότωσαν. Λέγοντας ὁ γέροντας τὸ περιστατικὸ εἶπε καὶ τὸ ὄνομά της. Ἀκούγοντάς το πᾶγωσα, τὸν ρώτησα καὶ τὸ ἐπώνυμο. Μοῦ τὸ εἶπε καὶ ἡ ὑποψία μου ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὴν θεία μου ἐπιβεβαιώθηκε. Πόνεσα πολὺ... ἤθελα νὰ κλάψω, νὰ φωνάξω, ἀλλὰ οὔτε φωνὴ ἔβγαινε οὔτε δάκρυ... Εἶχαν στραγγίσει.

Τὸ δράμα τῆς Κύπρου μας εἶναι τόσο μεγάλο, κι' ἐγὼ τόσο μικρὴ καὶ ἀδύνατη νὰ τὸ δώσω σ' αὐτὸ τὸ χαρτί. Ποτέ μὰ ποτέ δὲν θὰ ξεχάσω τὸν Ἰούλιο τοῦ 74.....

«Ὡφειλα νὰ ἔχω τὸ θάρρος»

Τὸν Αὐγούστο 1974 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆς ἀπηύθυνε διάγγελμα στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, μὲ περιεχόμενο τὸν ἀποπροσαναλισμὸ ἐπάνω στὰ Ἐθνικὰ προβλήματα καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχεν ἡ Πατρίς μὲ ἄμεση ἀναφορὰ στὴν ἀνοικτὴ πληγὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τοῦ καθημερινῶς εἰσβάλλοντος ἀνεμπόδιστα τούρκου εἰσβολέως.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν:

«...Καὶ ὥφειλα νὰ ἔχω τὸ θάρ-

ρος νὰ πράξω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπέτασεν ἡ ἱστορικὴ στιγμή.

Ἡ ἔνοπλος ἀντιμετώπισις τῶν Τούρκων εἰς τὴν Κύπρον καθίστατο ἀδύνατος καὶ λόγῳ ἀποστάσεως καὶ λόγῳ τῶν γνωστῶν τετελεσμένων γεγονότων.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιχειρηθῇ χωρὶς τὸν κίνδυνον ἐξασθενήσεως τῆς ἀμύνης αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑλλάδος...»

Ὅλα αὐτὰ τὰ... ἀξιθαύματα ἀκούσθηκαν διὰ χειλέων τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ ἐγράφησαν στὸν τύπον τῆς 17ης Αὐγούστου 1974.

Ὅλα αὐτὰ ἔλεγαν, μὲ λίγα λόγια, σὲ φίλους καὶ ἐχθροὺς ὅτι:

Ἐμεῖς δὲν κάνουμε τίποτε στὸ πολεμικὸ ἐπίπεδο ἐναντίον τῶν βαρβάρων τούρκων εἰσβολέων γιατί ἡ Κύπρος... εἶναι μακριὰ μας.

Ἔτσι «καλῶς» δὲν ἐστάλησαν καὶ δὲν θὰ σταλοῦν ἐνισχύσεις στοὺς ἀμυνομένους Ἑλληνες τῆς Κύπρου, γιατί ἡ μοῖρα τοὺς τοποθέτησε μακρύτερα ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως τῆς «Δημοκρατίας '74».

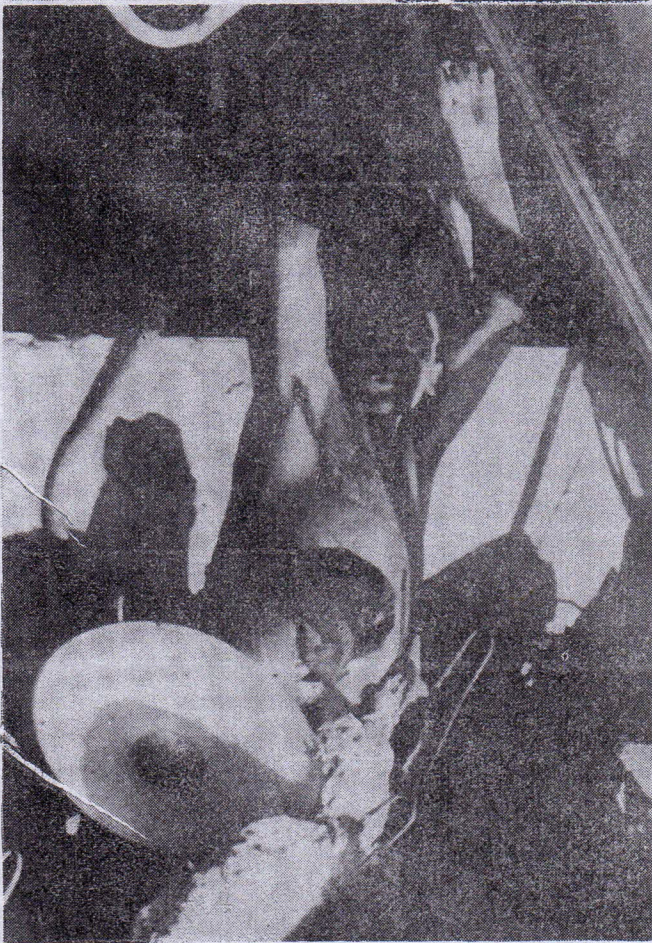
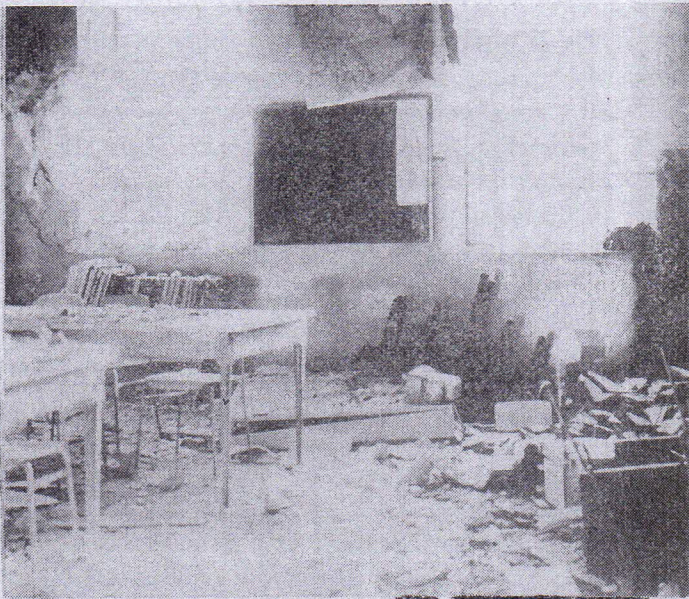
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

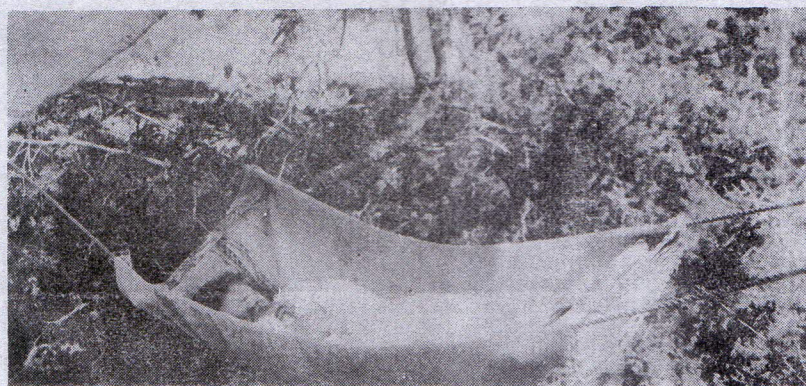
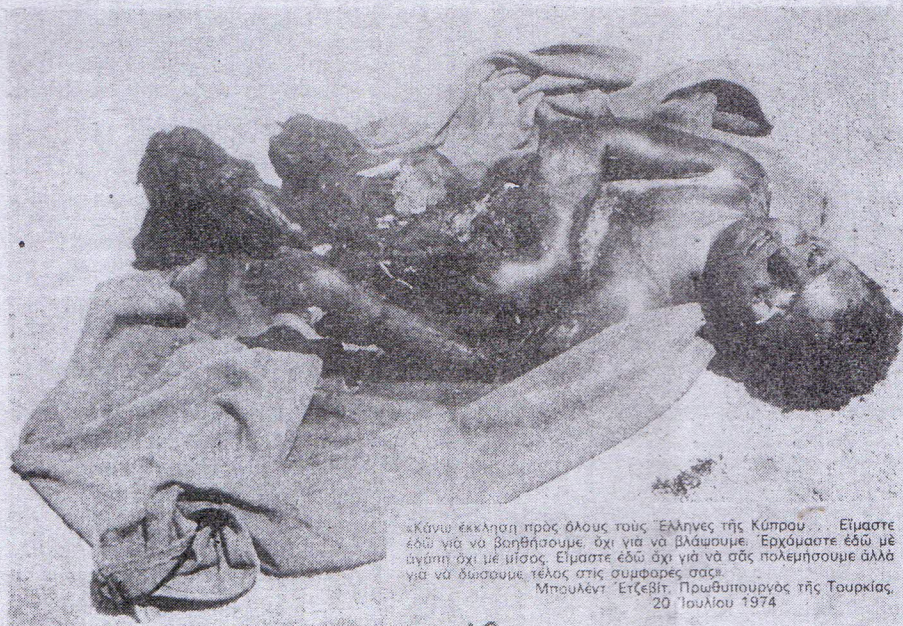
τὸ Κίνημα

Προορισμὸς τοῦ Ἑλλήνος εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν, ὅπο καὶ εἶναι εἰς καθὲ ἐποχὴν σήμερ καὶ αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμὸς τῆς οἰκουμένης
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΙΡΗΝΙΚΗ» ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΤΤΙΑΑ

Στὸ Περιοδικό μας

NTOKOYMENTA

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΔΩΣΕ

πράσινο φῶς στον ΑΤΤΙΛΑ !!!

Ἡ ὁμιλία
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
καὶ Προέδρου
κ. κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ
πρὸς τὴ Σύνοδον
Ἀσφαλείας τὴν
19ην Ἰουλίου 1974
παραμονὴν τῆς
Τουρκικῆς εἰσβολῆς
στὴν Κύπρον

Ἐσθλήματα τοῦ κοῦρεστωτός
τῶν Ἀθηνῶν.

Προτίμα

[illegible]

• Επιθυμία κατ' αρχήν να εκφραστούν τὰς θερμότη-
τες ευχαριστίας καὶ μὴ πρὸς
τὸ μέγα τοῦ
Αὐτοῦ ἐκείνου διὰ τὴν ζωοποι-
οῦσάντων τὸ ὅλον ἐν-
εργὴν ἐπέδειξε διὰ τὴν ἑ-
σχυσίαν καὶ τὴν ἐξουσί-
αν ἐκτείνωνται εἰς Κιλικίαν
μέχρι τὸν ποταμὸν τὸν Εὐφ-
ράτην ὡς ὅτι καὶ ἐν τῇ
πολίτει ὡς καὶ ἐν τῇ
στρατιᾷ τὸν «καὶ ἐν τῇ
ἐκείνου» ἐκτείνωνται
τὸν ποταμὸν τὸν Εὐφ-
ράτην ὡς ὅτι καὶ ἐν τῇ
πολίτει ὡς καὶ ἐν τῇ
στρατιᾷ τὸν «καὶ ἐν τῇ
ἐκείνου» ἐκτείνωνται

Εὐγνωμονεῖ
τοὺς Ἀγγλοὺς!

...αία διέσχον εν ήλικα
...ιδά νά με περιλάβου
...νά με μεταφέρη
...Βρετανικός Βάσις
...ίτην δι' αεροπλάνου
...άσαν και Λαβίνου. Εί
...σης, εύγλωσσον πρὸς
...κόν αντιπροσωπείαν τοῦ
...Γραμμ-

[illegible]

την μείωση της ανεργίας
ταύτης και πολύ ολιγάκι
ρον την ανεργία των
Ελλήνων ανέργων.

Ο Έλληνας Πρόεδρος
Κύπρου με ανακοίνωση, ε-
πὶ τῇ Κυβερνήσεως του
δὲ καὶ τοῦ ἔλληνοῦ οὔτι
μὴ μείναι εἰς τὸν αἰσθη-
τὸν θάνατον τῆς Ἐθνικῆς
φρονήσεως ἡ Ἀναρχικὴ
τὴν ἑλληνικὴν οὐσιαστικὴν
δὲ ἀποδεικνύει τὴν ἀνιστο-
ρίαν τῆς Κυπρίου περὶ τὴν
ἐκκένωσιν ἐκ αὐτοῦ, τοῦ
τοῦ ἀπελευθερωθῆναι
ἀπολοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐν
ἐνεργείᾳ τοῦ Λοκικοῦ δὲ
ἀπὸ πεποιθὸς καὶ ὅτι ἐν

[illegible][illegible]

Ὁ τίτλος καὶ ἀποσπάσματα τοῦ ἄρθρου μας πού συνεκλόνησαν τὴν Ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη σὰν φρικτὸ γτοκουμέντο ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ, ἀφ' ἑτέρου τῆς προδοτικῆς ἀδιαφορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου στὴν παράλειψι δημοσιεύσεως καὶ ἐνημερώσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης γὰρ τίς δηλώσεις τοῦ Μακαρίου στὸν Ο.Η.Ε. τὴν προηγουμένην τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς.

Τὸ κείμενον αὐτὸ εἶναι ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΝ καὶ οὐδέποτε δημοσιεύθηκε στὸν Ἑλληνικὸν τῦπον. Οὐδέποτε ἡ ψευδοδημακρατία μας, ἐτόλμησε νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς «ἀπελευθερωμένους» Ἕλληνες πολῖτες γιὰ τὸν ρόλο ποὺ ἔπαιξαν οἱ διάφοροι παράγοντες τῆς στιγμῆς ἐκείνης — καὶ τωρινοὶ δυστυχῶς —! στὴν καταστροφὴ τῆς Κύπρου.

α) Ὁ Μακάριος, μπροστά σέ 132 Ἔθνη καταγγέλει ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀργάνωσε μέ Ἕλληνες ἀξιωματικούς τό πραξικόπημα. Ἀληθές! ,Αλλά διακηρύσσει ἀμέσως ὅτι ἡ Ἑ λ λ ά ς πα ρ ε-

της
της Μαΐου
1976

(τεῦχ. 14)

γράφουμε :

Τὸ ἐξώφυλλο τοῦ 14ου τεύχους τοῦ περιοδικοῦ μας τῆς 1ης Μαΐου 1976 ποὺ δημοσίευσε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα καὶ μοναδικὸ τὸ πλήρες κείμενο τῆς ὁμιλίας του κυρίου προέδρου στὰ Ἡνωμένα Ἐθνη στὶς 19 Ἰουλίου 1974.

Βίασε «κραυγαλέως» τήν άνε-
ξαρτησία της Κύπρου, και έτσι
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΜΕ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΝ
ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΖΥΡΙΧΗ...!!

6) Κατηγορεί την Ελλάδα για κάθε είδους υποκρισία και ξεχνά ότι αυτοαποκαλύπτεται ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ Ο ΙΔΙΟΣ, ΕΦ ΟΣΟΝ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΑΠΕΒΛΕΠΕ ΜΟΝΟΝ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΙ.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΣΑΙ... κ. ΜΟΥΣΚΟ

Σε μερικές ημέρες, διατρέχει ή Ιστορία των Ελλήνων την τρίτη μαύρη επέτειο της εισβολής των τούρκων στην Κύπρο μας.

Τόν Ιούλιο του 1974οι βάρβαροι όρδές του τουρκικού «Αττίλα» κάτω από τά ύπναλέα βλήματα των κηφίγων του πολιτικού κατεστημένου της χώρας μας, πού μέ χαρά έτριβαν τά χέρια τους στό έξωτερικό για τό πολιτικό πλιάτσικο πού όσφραίνοντο τά δημαγωγικά τους αίσθητήρια, κατελάμβανον τό Βόρειο τμήμα της πολυπαθούς Μεγαλονήσου μας, όριστικοποιώντας σέ πρώτη φάσι τίς προϋποθέσεις πού εξησφάλιζαν την πραγμάτωση των από είκοσαετίας εκδηλωθεισών προθέσεων του Κυπρίου «προέδρου» όσον αφορά τίς σκοτεινές πολιτικές του προθέσεις για τόν ρόλο του στό Κυπριακό.

Πράγματι. Η διά παντός τρόπον, ανεξαρτητοποιήσις της Κύπρου από την εθνική της πορεία. Η αποκοπή της Νήσου από τόν όμφαλιο λώρο της Μητρός Ελλάδος μέ στόχο την ολοκληρωτική πολιτική διαχείρησι αυτής ήταν και είναι τό μόνιμα φιλόδοξο σχέδιο του Κυπρίου «προέδρου», ό όποιος από την πρώτη στιγμή της αναμείξεώς του στάς τύχας του Κυπριακού Έλληνισμού ένα όνειρο είχε: Νά είναι «πρόεδρος» κρατιδίου ανάμεσα στά τόσα άλλα κρατίδια πού στολίζουν τό πολιτικό Μωσαϊκό του πλανήτη μας, μέ τόν ίδιον... «έξοχώτατον» πρόεδρον του Κυπριακού κράτους...».

“ΗΘΕΛΕ νά κυβερνά

Δέν τόν ενδιέφερε ή έκτασις, του κράτους πού ήθελε νά «κυβερνά». Άρκει νά χωρούσε τό κτίσμα του «κυβερνητικού μεγάρου» του, για νά διαθέτη τά σκηνικά του πολιτικού θιάσου πού τόσο τόν συγκινεί νά

γ) «Κατηγορεί» τούς Ένωτικούς ως τρομοκράτες και την ΕΟΚΑ ως επιδιώκουσα την «ένωση», σάν νά επρόκειτο για... έγκλημα.

δ) ΘΕΩΡΕΙ ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ... ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ! “Αν αυτά, δέν αποτελούν πρόκλησι προς τούς Τούρκους, τότε τί θα έπρεπε νά περιμένουν!

ε) Διακηρύσσει ότι ή Κύπρος υπέστη ΕΙΣΒΟΛΗ από την Ελλάδα!

Αυτά τά άπίστευτα, είπε, ό Μακάριος στόν ΟΗΕ, ΣΤΙΣ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974, 24 ώρες πρίν από την Μογγολική εισβολή του Πατρίου εδάφους μας!... Την εκάλεσε!... Την έδικαίωσε προκαταβολικώς!...

“Αν μιλήσωμε λοιπόν για... προδοσίες! Που βρίσκονται οι προδότες; Μόνο στόν Κορυδαλλό;

κατευθύνη από τόν ρόλο του πρωταγωνιστού.

Αυτή την φιλόδοξη, άντεθνική, και άπάνθρωπο διάθεσι του «προέδρου», μαζί μέ την σατανική κατάχρησι των αξιωμάτων έρωσύνης πού διέθετε ό «σεπτός πρόεδρος» διαπιστώνει μέ εύκολία, κάθε παρατηρητής της πολιτικής πορείας και συμπεριφοράς του συγχρόνου «Ιούδα» του Έλληνισμού.

“Ενα πλ ή θ ο ς σ τ ο ι χ ε ί ω ν ά πο δεικνυόντων την άπομάκρυνσιν του από την γραμμή του άγώνος για “Ενωσι μέ την Μητέρα Ελλάδα, για την όποιαν και έπραγματοποιήθη ό εθνικοαπελευθερωτικός άγών της ΕΟΚΑ και των Κυπρίων ήρώων αγωνιστών, έναντίον των άποικιοκρατών δυνάμεων της Άγγλίας, έρμηνεύουν την υποχθόνια σκέψι του κ. Μούσκου για σύστασι ανεξάρτητου κράτους ώστε άνερόχλητα νά εφαρμόζη τά φιλόδοξα «προεδρικά» του σχέδια αλλά και νά ικανοποιήση, όπωσδήποτε, τίς γεωπολιτικές σχεδιάσεις των ξένων επεκτατικών συμφερόντων πού μέ τόση άφθονία κατακλύζουν, μέ επίκεντρο την Μεγαλονήσο, την ανατολική λεκάνη της Μεσογείου.

“Ας άπαριθμήσωμε, λοιπόν, τίς υποχθόνιες δραστηροποιήσεις του σατανικού έγκεφάλου πού παρεθέκλινε της πορείας τό Έθνικόν μας θέμα, χάριν των φιλοδόξων συμφερόντων του.

— Την 15ην Ιανουαρίου μέχρι 22 Ιανουαρίου του 1950 διεξήχθη εις Μεγαλονήσον τό Δημοψήφισμα των Κυπρίων μέ τό όποτον και διετράνωσαν την άπόφασιν των διά Αυτόδιάθεσιν — “Ενωσιν. Τό 96,4% των Κυπρίων απέδειξαν την επιθυμίαν άπόφασιν των νά αυτοδιατεθή ή Κύπρος εις την επιστροφήν της στούς κόλπους της Μητρός Ελλάδος.

Παρ’ όλον τοϋτο, ό Γραμματεϋς του Γραφείου Έθναρχίας κ. Μούσκος (τότε Μακάριος), όκτώ ημέρας μετά τό ένωτικόν δημοψήφισμα έδειξε την αντίδρασιν του στην άμεση άπόφαση του Λαού, άμφισβητή-

σας έμμεσα τήν έγκυρότητα καί' αποφασιστικότητα των στόχων του δημοψηφίσματος που ένώ ήσαν σαφείς, τώρα, 8 ήμέρας μόνον μετά τήν έκφρασι τής θελήσεως του Κυπριακού Λαού, παραχωρεί συνέντευξι-δηλώσεις εις άγγλικήν έφημερίδα στίς όποίες άγνοώντας τό έκπεφρασμένο νόημα του δημοψηφίσματος, δηλώνει ότι «δέχεται λύσι αὐτοδιαθέσεως»

Έτσι, αὐτός ό ίδιος πρώτος άμφισβητεί τό κύρος του δημοψηφίσματος, όμιλών για έπιθυμιμένην άκόμη αὐτοδιάθεσιν ένώ αὐτή είχε πιά κατακυρωθῇ από τήν έκφρασθεῖσα θέλησι του Κυπριακού Λαού.

Έκλήθη τότε καί άπελογήθη υπό τής Έθναρχίας καθ' όσον μέ τήν συνέντευξίν του, έθετε θέμα έγκυρότητας τής έκφράσεως του Λαού.

Έκτοτε μιá σειρά μειοδοσιών καί αὐτενεργειών προσωπικῆς ίκανοποίησεως ώδήγησε τόν κ. «πρόεδρο» μακράν των ύποσχέσεων του από τόν όρκον τής Φανερωμένης.

Η πολιτική δίνη στήν όποία ένεταφίασε τήν Κύπρο προσέβαλλε τήν θυσία τόσων καί τόσων παλληκαριών που έπεσαν πιστά στόν όρκο τους καί νομίζοντας ότι μέ τήν θυσίαν τους θά ώδήγουν στό σκοπό του άγώνος τό σκάφος τής Κύπρου.

Μάταια όμως. Ό «πρόεδρος» πατώντας πάνω στό αίμα των θυσιών του Κυπριακού Έλληνισμού έχτιζε τά προσωπικά του σχέδια που πολύ άπειχον από τήν άπόφασι του Λαού για άγώνα καί Ένωσι μέ τήν μητέρα Ελλάδα.

Άρχίζει τήν καλοπέρασι

Μετά τήν έπιστροφή του εκ τῆς έξορίας των Σευχελών, στό Ξενοδοχείον «Μ. Βρεταννία» των Άθηνών, φθινόπωρο του 1958, παραχωρεί συνέντευξι στήν Μπάριμπαρ Κάσλ βουλευτήν τῆς έργατικής αντιπολιτεύσεως του Βρεττανικού Κοινοβουλίου, στήν όποία καί δηλώνει: «Δέχομαι λύσιν ανεξαρτησίας μέ αποκλεισμό τῆς Ένώσεως».

Ταύτα έδήλωσε χωρίς νά έχη ένημερώση τήν Έθναρχία που συντόνιζε τόν Κυπριακό Άγώνα οὔτε τό Έθνικό Κέντρο.

Ουδόλως δέ έπεχείρησε νά εξασφάλιση έθνικόν κέρδος στίς διάφορες δηλώσεις του, που ούσιαστικώς άποτελούσαν παραχωρήσεις καί άποκλίσεις από τήν σωστή πορεία καθαρώς αὐτενεργειές του έκτελεσθεῖσες έν άγνοία των ύπολοίπων συνεξορίστων του, που εύρίσκοντο καί αὐτοί εις Άθήνας.

Ό γνωστός Κύπριος Άγωνιστής Σάββας Λοϊζίδης που προεγνώριζε τάς προθέσεις αὐτάς του κ. «πρόεδρου» ένημέρωσε Καραμανλή - Άβέρωφ, στήν έρώτησι άν τορπιλλίζει ό κ. Μούσκος τόν σχεδιασμό του θέματος.

Τότε ό κ. Άβέρωφ είπε στόν έπίορκο τῆς Φανε-

ρωμένης νά περιμένη λίγον προτού κάνει δηλώσεις ώστε νά συζητηθῇ τό θέμα καί νά εξετασθῇ από τήν Έλληνική Κυβέρνησι αλλά ό κ. Μούσκος προχώρησε στίς προαναφερθεῖσες ένεργειές του.

Συνέπεια όλων τούτων ήτο ό Διγενής, όπως περιγράφει εις τά Άπομνημονεύματά του, νά συμπεράνη ἔτσι: «Ύστερα από τίς δηλώσεις αὐτές έγινε ή άπαρχή ένταφιασμοῦ τῆς Ένώσεως καί δέν θεωρεί πιά τόν έαυτόν του δεσμευόμενον εις ύπακοήν στάς ένεργείας του Μακαρίου».

Από τό σημείο αὐτό των δηλώσεων του 1958 στήν Μπάριμπαρ Κάσλαν ό κ. Μούσκος έσήκωσε τήν σημαία τῆς ανεξαρτησίας έκφεύγων σαφώς από τήν πορείαν του Κυπριακού Λαού για Αὐτοδιάθεσιν - Ένωσιν τήν όποίαν τόσο άμεσα καί έκφραστικά είχεν διαδηλώσει ό Κυπριακός Έλληνισμός.

Έκτοτε σειρά όλόκληρη από περιστατικά προσωπικῆς αὐτενεργείας καί όφέλους του «πρόεδρου» σημάδευουν τήν πορεία του Κυπριακού.

Ό κ. Μούσκος παραχωρεί τά τυπογραφεία τῆς «Άναγεννήσεως», που άνήκαν στήν Άρχιεπισκοπή, στόν έγγλέζο Τσάρλς Φόλλεϋ για νά εκδόσῃ τήν έφημερίδα «Τάϊμς τῆς Κύπρου» καί περιοδικά άθετόντας τήν ύπόσχεσί του ένώ είχε συμφωνήσῃ προηγουμένως τήν εκχώρησι των τυπογραφικων εγκαταστάσεων πρὸς χρῆσιν από τόν Έθνικό Άγώνα.

Η γραμμή τῆς έν λόγω έφημερίδος ήταν δῆθεν νά καίξῃ τίς ύπερβάσεις των Άγγλων καί νά ύποστηρίξῃ δῆθεν τούς Κυπρίους άγωνιστάς αλλά μέ βασικό σκοπό νά καλλιεργῇ τήν «γραμμή ανεξαρτησίας» καί νά νοθεύῃ τό γνήσιον φρόνημα του ένωτικου άγώνος, παίζοντας τό ρόλο τῆς «μέσης λύσεως».

Έτσι, άρχές του 1959 οί «Τάϊμς τῆς Κύπρου» έγραφαν δῆθεν για αναζήτησι Προεδρικοῦ Μεγάρου μέ έπιλογή μεταξύ του Κυβερνείου ή τῆς Άρχιεπισκοπῆς ένώ ό βασικός στόχος του δημοσιεύματος ήταν νά καλλιεργηθῇ ή ιδέα για ανεξάρτητη Κύπρο μέ τήν προεδρική ιδιότητα παραχωρημένη στόν κ. Μούσκο.

Μέ μάρτυρα τόν Χάρτιγκ

Μέ άνοικτάς έπιστολάς, εις Κυπριακάς έφημερίδας καταγγέλλεται ό κ. Μούσκος για τήν προδοτική στάσι του εις τήν Ζυρίχη καί τό Λονδίνο, από πλῆθος Έλλήνων Πατριωτών, όπως τήν 1ην Μαρτίου 1959 ήμέραν καθ' ήν ό κ. Μούσκος έπέστρεφεν εις Κύπρον μετά τήν Ζυρίχη καί τό Λονδίνο, μεταξύ άλλων έγράφοντο τά εξῆς: «κάποιαν ήμέραν θά ύφίστατο τήν άτίμωσιν που ύφίστανται οί ένοχοι καί οί ύπεύθυνοι μετά από μιάν έθνικήν συμφοράν. Στο πέρασμά σου ό λαός θά βλέπῃ πλέον κινουμένην τήν σκιάν του Ίούδα».

(έφημερίς «ΝΕΟΛΟΓΟΣ» τῶν Πατρῶν 1) 3) 59).

Ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐκ τῆς ἐξορίας ἄρχισαν διὰ τὸν κ. «πρόεδρο» οἱ πειρασμοὶ τῶν διπλωματικῶν τοῦ ἐπαφῶν καὶ ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνεται εἰς τὸ πρόσωπόν του ἡ κοσμοπολίτικη φυσιογνωμία ἡ ὁποία καὶ τόλμησε νὰ προδῇ εἰς ἀπροσδόκητον δῆλωσιν ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσφυγῆς στὸν Ο.Η.Ε., ὅτι δέγεται καὶ ἀσπάζεται τὴν πρότασιν τοῦ Ἰνδου νῆ ἡ Κύπρος ἀνεξάρτητον Κράτος καὶ οὐδέποτε νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπέγραφε μὲ τὸ ἴδιον τοῦ χέρι, τὸ χέρι τῆς ἐπιτορίας τῆς Φανερωμένης, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν θὰ γίνῃ Ἑλληνικὴ καὶ ἔλαβε ὡς μάρτυρας τὸν Κιουτσούκ καὶ τὸν δῆμιον Χάρτιγκ.

Ἀλλὰ τὸ λυπηρότατον διὰ τὸν διπλωματικὸν τοῦ μεσιανισμὸν ἦταν ὅτι, ΕΜΕΙΔΙΑΣΕ ὅταν δημοσιογράφος τὸν ἐρώτησε στὸ Λονδίνον, ἂν πρόκειται νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ πρῶτος «Πρόεδρος» τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Τόλμησε ὡς πρόεδρος τῆς παρδαλῆς «Δημοκρατίας τῆς Κύπρου» νὰ ἀνοίξῃ τὴν «βουλὴν» τῆς, μὲ κυματίζουσαν στήν προμετωπίδα τῆς τὴν «ἡμισέληνον» νὰ ὀρκίσῃ ἀντιπροσώπους τῆς στὸ Κοράνιο καὶ νὰ γίνῃ ὁ νέος «Ραγιάς» στὸ «θέτο» τοῦ Κιουτσούκ.

Ποῖος ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κ. Μοῦσκο θὰ μπορούσε νὰ καθιερώσῃ μὲ διάταγμα σὰν ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ κράτους τὴν τουρκικὴν; Ποῖος ἄλλος θὰ ἐδέχετο νὰ λέγεται συνάδελφος ἐν «κοινοβουλίῳ» τῆς Κύπρου μὲ τοὺς χαμάληδες ποὺ ἀνέσκαψαν καὶ τοὺς τάφους τῶν νεκροταφείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως γιὰ «πλιάτσικο» καὶ ἐξηυτέλισαν τὴν Ἑλληνικὴ σημαία καὶ ἀτίμασαν τοὺς Ἑλληνες ἀξιωματικούς εἰς Σμύρνην;

Ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἀναισχύντων συμφωνιῶν Ζορίχης - Λονδίνου τοῦ κατέγραφοι οἱ Ἑλληνες διὰ τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του:

«...ἐπανερχόμενος εἰς Κύπρον θὰ εἶσαι καὶ πάλιν Μακαριώτατος, θὰ ἀναδειχθῇ ἀσφαλῶς, ἐλέφ Ζορλοῦ - Ἀδέρφ - Φούτ, καὶ «πρόεδρος» τῆς προσφιλοῦς «Δημοκρατίας» σου, ἀλλὰ ΕΘΝΑΡΧΗΣ τῶν Κυπρίων δὲν θὰ εἶσαι πλέον, διότι ὁ Κυπριακὸς λαὸς στὸ πέρασμα σου θὰ ἐλέπη κινουμένην τὴν σκιάν τοῦ Ἰούδα.»

(ἐφημ. ΠΑΤΡΙΣ 7) 5) 73, ἀναδημοσίευσis).

Πλήθος ἀνθενωτικῶν ἐνεργειῶν

Ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς του ὡς «πρόεδρου», πλήθος περιστατικῶν ἀποδεικνύουν πᾶς τὴν φανερὴ ἀνθενωτικὴ καὶ ἀντεθνικὴ του στάσι.

- «Εἶσαι Ἑλληνας ἐσὺ ἢ Κύπριος» λέγανε, «Ἀφοῦ δὲν μιλάς Ἑλληνικά ἀλλὰ Κυπριακά».
- Ἑνωτικοὶ ἀγωνισταὶ δολοφονήθηκαν ὅπως οἱ Παν-

τελίδης, Νοῦρος, Παναγιώτου. Οἱ δύο τελευταῖοι σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ Μονῆς, ὁ πρῶτος δὲ 100 μέτρα ἀπὸ τὸν κεντρικὸ ἀστυνομικὸ σταθμὸ Λεμεσοῦ.

- Οἱ Ἑλλαδίται εὐρισκόμενοι ἐν Κύπρῳ ἐδέχοντο τὰς ἀναντίους ἐπιθέσεις καὶ ξυλοδαρμούς ἀπὸ τοὺς κατευθυνομένους ὑποστηρικτὰς τοῦ Κυπρίου «προέδρου».
- «Τι θέλετε ἔνωσι» λέγανε στοὺς ὑπαλλήλους τῆς «Κυπριακῆς» «Μὲ τὴν ἔνωσι θὰ παίρνετε 10 λίρες (800 δρχ.) ἀντὶ 80 λίρες (6.500 δρχ.) χωρὶς τὴν ἔνωσι...».

Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ὑπαινεγμούς ἀπάντησε ὁ θάρδος τῆς Κύπρου, ὅπως καὶ στοὺς Ἀγγλοὺς:

«...νὰ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς στή μάνα μας νὰ πᾶμεν τζιαι τ'ῶρμεν μοῦττες τῶν δεντρῶν ἂν δὲν ἔσσει νὰ φᾶμεν!».

- Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1960 ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας Κυπριανὸς ἐπεσκέφθη τὸν Πεδουλάν γιὰ νὰ κηρύξῃ. Ταραχοποιοὶ ὅμως τοῦ κ. «προέδρου» ἀπέκοψαν τὰ ἡλεκτρικὰ καλώδια, ὥστε νὰ θυτιστῇ ὁ ναὸς στὸ σκότος καὶ ἐμπόδιζαν τοὺς πιστοὺς νὰ προσέλθουν στὸ ναὸ.

Ἐσχιζαν τὰ ἐλαστικά τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Μητροπολίτου διὰ μαχαίρας καὶ ἀπειλοῦσαν τοὺς ἐνωτικούς λέγοντας: «...Θὰ σᾶς πάρωμεν στὸν Ἀῖν Γκιώρκην».

(ναῖσχος κοιμητηρίου τῆς κοινότητος μὲ φανερόν σκοπὸν τὴν δολοφονίαν).

- Πρὸ τῶν «ἐκλογῶν» τοῦ 1968, τὴν 12ην Ἰανουαρίου, 200 περίπου «ἄνθρωποι» τοῦ κ. «προέδρου» ἐπετέθησαν ἐναντίον ἐνωτικῆς ἐφημερίδος. «...Αἱ ἀρχαὶ καλούμεναι ἐπανειλημμένως οὐδεμίαν προστασίαν παρέσχον...».

(Μαύρη Βίβλος - Προεδρικαὶ Ἐκλογαὶ 1968. σελ. 15).

- Ὁ πρῶν Δήμαρχος Λευκωσίας, ἀείμνηστος Θ. Δέρβης ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ΕΘΝΙΚΗ, ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ καὶ νὰ πωλᾷ ὁ ἴδιος τὴν ἐφημερίδαν του διότι τὸ πρακτορεῖον τύπου, ὑπακούοντας στίς ἐντολὰς τοῦ κ. «προέδρου» δὲν τὴν διέθετε.

- Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο ἀκούσθησαν ἀπὸ ἐπίσημα χεῖλη τὰ κατὰπτυστα καὶ ὑβριστικά γιὰ τοὺς Ἑλληνες: «Ἐντρέπομαι διότι εἶμαι Ἑλλην» ἢ τὸ «Οἱ Ἑλληνες ἀξιωματικοὶ εἶναι παράνομοι». (Κληρίδης)

- Στῇ σειρᾷ τῶν ἐν ψυχρῷ δολοφονιῶν ἐνωτικῶν Ἑλλήνων προστίθενται οἱ, Ἀριστοκλῆς Αὐγουστῆς καὶ Κώστας Σωτηρίου.

Ὁ κ. «πρόεδρος» οὐδέποτε ἐπεδίωξε τὴν διελεύκανσι τῶν δολοφονιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν καίτοι αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν.. κοινὸ μυστικὸ στήν Κύπρον.

- Ἑνωτικοὶ Ἑλληνοκύπριοι συλλαμβάνονται ἀδιακρί-

τως και βασανίζονται συγερως.

Οδηγούνται στα δικαστήρια, υποδασαζόμενοι διότι λόγω των κακώσεων δεν ήμπορούν να θαδίζουν και οι δικασται καλοῦσαν την αστυνομία να πάψη τὰ βασανιστήρια (Κολώτας, Κουρρής).

• Έξ άλλου τὸ ἐν Ζυρίχῃ, Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτο Τύπου, διὰ τοῦ διευθυντοῦ του κ. Ε. Μεγιέρ ἀπηύθυνε τὴν 13) 8) 73 μήνυμα στὸν «πρόεδρο» τῆς Κύπρου, ἀναφέρον μετὰξὺ ἄλλων ὅτι: «...ἡ κυβερνητικὴ συμπεριφορὰ αὐτοῦ ἐπληξεν τὴν ἐννοίαν τῆς δημοκρατίας ἐν Κύπρῳ».

Θὰ μπορούσαμε νὰ γράψουμε χιλιάδες παραδείγματα τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Μούσκου ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τοῦ 1958 πού γιὰ πρώτη φορὰ ἐξεφράσθη μὲ δηλώσεις του στὸν ξένο τύπο, ἀντίθετα ἀπὸ τὴν λαϊκὴ θέλησι τῶν Κυπρίων διὰ αὐτοδιάθεσι - ἐνωσι καὶ ἀγκάλιασε μὲ λόγια καὶ ἔργα τὴ γράμμὴ τῆς ἀνεξαρτησίας γιὰ νὰ δώσῃ τροφὴ στὰ φιλόδοξα σχέδιά του πού τελικὰ ὁδήγησαν, αὐτὰ καὶ μόνον αὐτὰ στὴν σημερινὴ κατὰστασι τῆς ὑποδουλωμένης Κύπρου μας.

Ὅλα τὰ ἄλλα γεγονότα πού μεσολάβησαν ἦταν ἀπλῶς ἀφορμὲς γιὰ τὴν πραγμάτωσι τοῦ πολὺ παλαιότερου σχεδιασμένου σκοποῦ τοῦ κ. «προέδρου» νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ ἀπὸ τὴν Ἱστορικὴ του Πορεία πρὸς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ἔτσι ἡ Ἑλλαδικὴ Διπλωματία συνεχῶς θυθίζεται μέσα στὸ Ὄθωμανικὸ κισμέτ κάτω ἀπὸ τὶς «πεπονόφλουδες» πού τῆς στήνει ὁ Κύπριος «πρόεδρος».

Οἱ Ἑλλαδίται συνένοχοι τῆς προδοτικῆς στάσεως στὸ Κυπριακὸν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ τί λέγε καὶ τί κάνουν στὴ Δύση οἱ «διδάσκαλοι τῆς προωθημένης διπλωματίας» καὶ ἐγκαταλείπουν τὴν Κύπρο μας στὰ σκοτεινὰ σχέδια τοῦ «προεδρικοῦ ἐγκεφάλου», συμπεριφερόμενοι σὰν τὸν μῦθο τοῦ φλεγματοῦ πατέρα πού νόμιζε ὅτι ἡ κόρη του μποροῦσε νὰ παίρνῃ μαθήματα καλῆς συμπεριφορᾶς, ἀπὸ μία... «πόρνη».

Οἱ διάφοροι προδότες τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν πιά. Δὲν θέλουν οὔτε μποροῦν νὰ ἀναλάβουν μόνοι τους τὶς εὐθύνες πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἱστορίαν του.

ΑΝ ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥΣ.

Ἄς γνωρίζουν ὅμως οἱ ὑπεύθυνοι ὅτι, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Ἑθνικισταὶ ἔχουμε ἀποφασίσῃ καὶ δώσαμε ἐντολὴ στὴν ψυχὴ μας νὰ περιτρέχῃ τὰ Κυπριακὰ Ἑλληνικὰ Βουνὰ καὶ τὶς σπηλιές. Τοὺς τόπους ἀγῶνος καὶ μαρτυρίου τῶν ἡρώϊκων προγόνων μας Κυπρίων ἀδελφῶν.

Καὶ σφυρηλατοῦμε τὴν παρμένη μας ἀπόφασιν νὰ παραδώσουμε στὸ Ἐθνικὸ Κατηγορητήριον ΟΛΟΥΣ Αὐτούς, πού κάποτε θὰ τρέχουν νὰ γλύψουν αὐτὰ πού κατὰ καιροὺς ξεργοῦσαν μὲ τὶς προδοτικὰς τους, ἐνέργειες, ὅταν θὰ ἀνατεῖλλῃ ἡ ἡμέρα πού ἡ ἹΣΤΟΡΙΑ, διὰ τῶν χειρῶν μας, θὰ τοὺς κτυπήσῃ τὴν πόρτα...!

Τάκης Πάλλης

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΚΑΙ Η ΑΓΚΑΛΙΑ

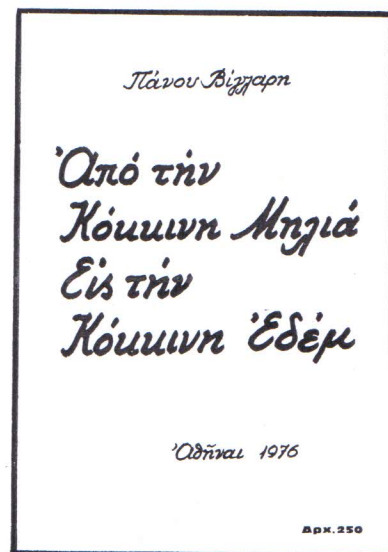
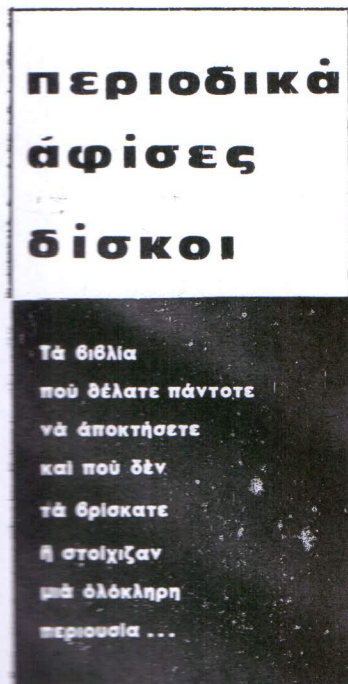
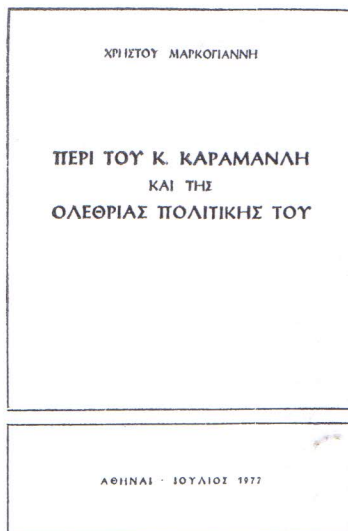
Τοῦ Ἑλλήνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν

κ. Γ. ΜΑΥΡΟΥ

Προσφέρονται

στὸν ΕΧΘΡΟ ΜΑΣ

μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν νέων
προδοτικῶν συμφωνιῶν.

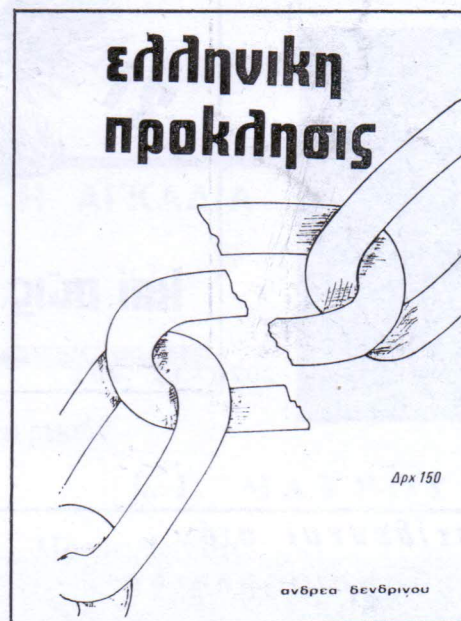
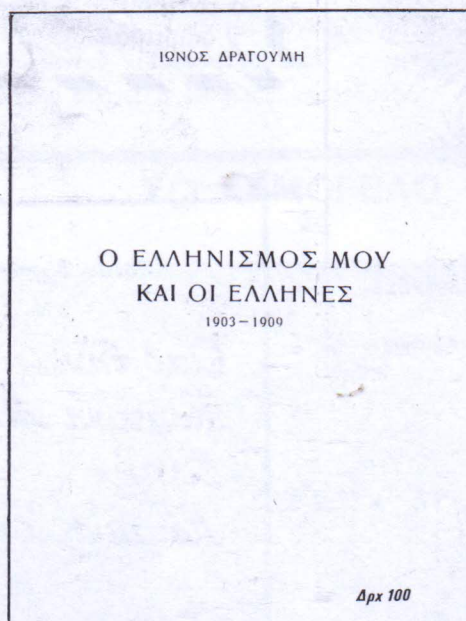

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Ιπποκράτους 112

Αθήναι

• Διευθύνεται Εθνικιστικά περιοδικά-βιβλία
• ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ • Ιπποκράτους
• τηλ. 36.34.932 112